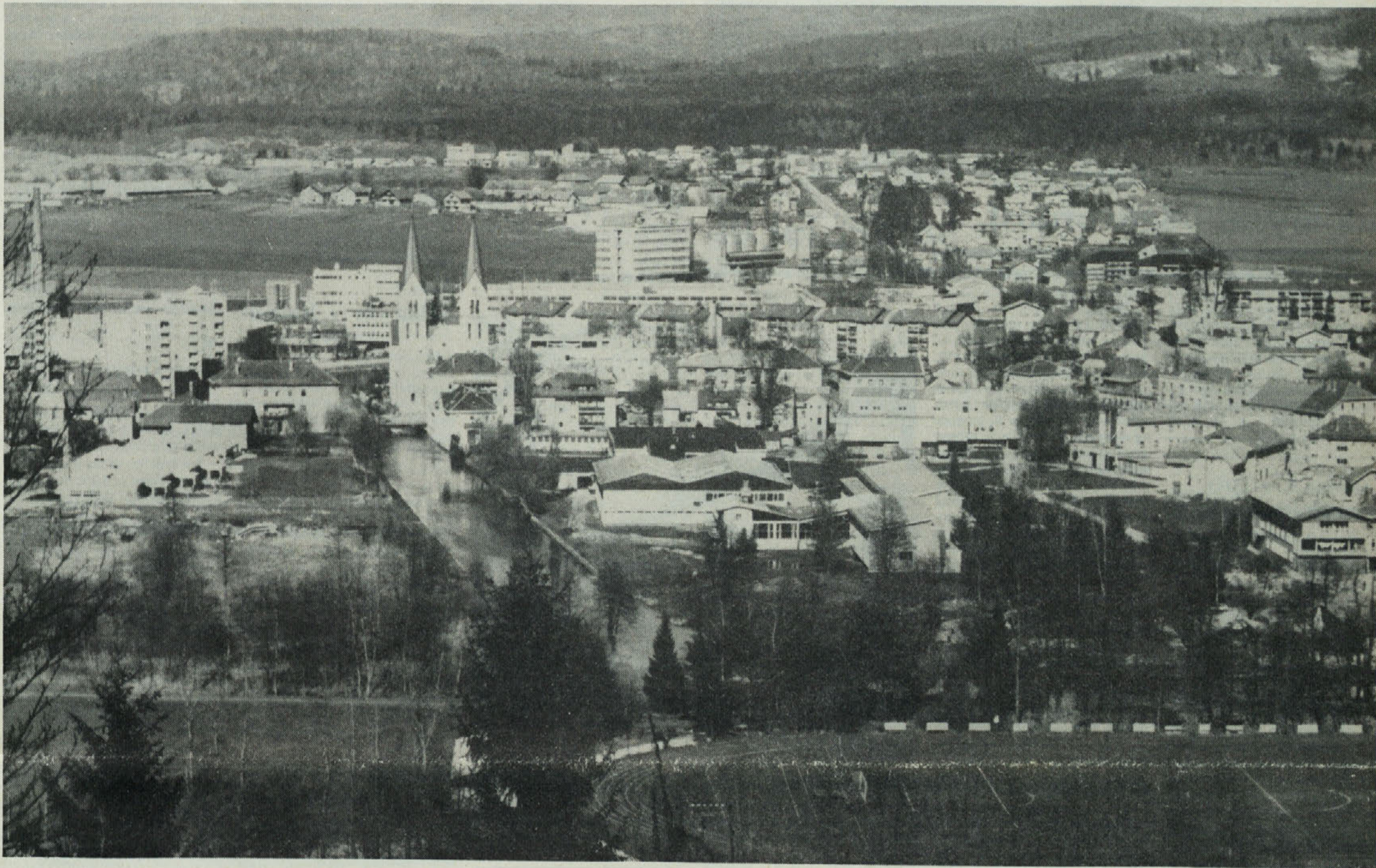
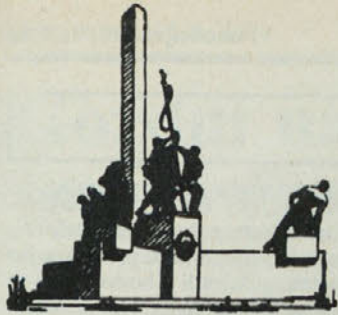

Skupščina občine Kočevje
Skupščine krajevnih skupnosti občine
Kočevje

Vabilo

Vabimo vas, da se 22. junija 1986 v času od 7. do 19. ure udeležite referenduma za samoprispevek, ki ga razpisujejo skupščina občine in skupščine krajevnih skupnosti občine Kočevje.

Z občinskim samoprispevkom bomo zbrali sredstva za vodopreskrbo, šolstvo, zdravstvo in komunalne zadeve, s krajevnimi samoprispevki pa zadovoljili pereče lokalne probleme.

Za naš hitrejši razvoj

Dragi občani, v nedejo, 22. junija se bomo odločali o prispevku za hitrejši razvoj našega kraja in občine kot celote.

Zastavljene cilje pa bo moč uresničiti le, v kolikor se bomo izrekli ZA samoprispevek.

Sredstva, zbrana s samoprispevkom, želimo čimbolj racionalno vložiti v tiste programe, ki so za razvoj posameznih krajev življenjskega pomena, hkrati pa zagotoviti vsem občanom normalne življenjske pogoje.

V izjemno zaostrenih pogojih gospodarjenja so možnosti hitrejšega razvoja močno omejene. Da pa ne bi

še bolj zaustavili lastnega razvoja, se je potrebno nasloniti na lastne sile.

Dragi občani, na volitvah 1986 ste izkazali zaupanje v svoje delegate in v skupščinske organe, ob glasovanju na referendumu za samoprispevek pa je prilika, da pravilno ocenite dejanske možnosti našega razvoja in s svojo odločitvijo tudi omogočite njihovo realizacijo.

S samoprispevkom bomo solidarno razrešili naše skupne probleme, kar bo v korist nas vseh.

Sredstva, zbrana s samoprispevkom, pa predstavljajo le del potrebnih sredstev za

uresničitev programov. Ostala sredstva bomo zbirali na podlagi rednih dejavnosti v okviru samoupravnih interesnih skupnosti gospodarskih in družbenih dejavnosti v občini in tudi iz ostalih virov.

Naša pripravljenost, da prispevamo del svojih sredstev za skupni razvoj, bo čvrsta osnova za uspešnejše razreševanje naših skupnih problemov.

Res je, da se organizacije združenega dela nahajajo v sila težki gospodarski situaciji, da so jih močno prizadele gospodarske težave v Jugoslaviji, predvsem pa težave v zvezi z deviznim poslovanjem, in da vse to

omejuje možnosti pridobivanja dohodka. Toda z doslednim izvajanjem ukrepov za boljše gospodarjenje, med katerimi so na prvem mestu naslonitev na lastno znanje in lastni razvoj, bomo postopoma odpravili tudi te težave in izboljšali naš položaj, kar bo prav gotovo pripomoglo k hitrejšemu skupnemu razvoju.

Dragi občani, vabim vas, da se 22. junija udeležite referenduma za samoprispevek in da s svojo odločitvijo podprete prizadevanja za naš boljši jutri.

Predsednik SO Kočevje
STANE LETONJA

GLASUJMO

SAMOPRISPEVEK

22. junija 1986
od 7.
do
19. ure

za razvoj
krajevnih skupnosti
občine Kočevje

Kdo bo oproščen plačila samoprispevka

Samoprispevek ne plačujejo tisti, ki prejema socialnovarstvene pomoči, priznavalne in druge prejeme po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, denarna nadomestila za telesno okvaro, dodatke za pomoč in postrežbo, pokojnine, ki ne presegajo zneska najnižje pokojnine za

polno pokojninsko dobo, starostne pokojnine, priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov, štipendije učenčev študentov ter nagrade, ki jih prejema študenti in učenci na proizvodnem delu oz. na delovni praksi.

Samoprispevek se ne plačuje od osebnega dohodka delavcev

in drugih občanov, ki ne presegajo zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom, znesek obračunane in odtegnjene samoprispevka od pokojnine oz. osebnega dohodka delavcev in drugih delovnih ljudi ne sme biti večji od razlike med priznanim pokojnino in pokojnino, ki ne presegajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo oz. med akontacijo OD in zneska OD, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

Izplačevalec OD oz. pokojnine obračunava in odteguje samoprispevek, ki se plačuje od

OD iz delovnega razmerja in pokojnin, samoprispevek, ki ga plačuje pa občani, ki s samostojnim osebnim delom opravljajo kmetijsko gospodarsko ali poklicno dejavnost oz. dosegajo dohodke iz avtorskih pravic in se obdavčujejo po dejanskem dohodku, ter od lastnikov nepremičnin (vikendov), ki nimajo stalnega bivališča v naši občini.

Izplačevalec OD iz delovnega razmerja oz. pokojnine preneha obračunavati in odteguje samoprispevek delavca za čas, ko njegova akontacija OD ne presegajo zneska, ki mu zagotavlja materialno in socialno varnost, določenega z zakonom.

Občani, ki imajo stalno bivališče na območju, za katero je uveden samoprispevek, pa dosegajo dohodke izven območja SR Slovenije, so dolžni na zahtevo organa, ki je določen za pobiranje samoprispevka, predložiti podatke o dohodkih, od katerih se plačuje samoprispevek.

Iz krajevnih skupnost:

KS Draga

Regionalno cesto med Travnikom in Lazcem so v preteklem letu uredile inženirjske enote JLA in Cestno podjetje Novo mesto, TOZD Gradnje. Dela so bila zaradi zime prekinjena. V preteklem mesecu so asfalterji Cestnega podjetja poasfaltirali celoten odsek ceste, to je v dolžini 4640 m in širini 6 m. Ko bodo urejene še bankine in neposredna okolica, bo to ena najlepših cest pri nas. Krajani Dragarske doline so tako po asfaltni cesti zvezani z ostalim svetom, kar je za razvoj teh krajev izredno velikega pomena.

KS Šalka vas – Rudnik

Lokalna cesta med vasi Željne in Klinja vas je bila pred leti asfaltirana le z grobim asfaltom, zato je bilo vozišče že precej poškodovano. Vzdrževalec ceste Cestno podjetje Novo mesto, TOZD Vzdrževanje in varstvo cest Kočevje je ocenil, da je od vseh asfaltnih lokalnih cest najbolj potrebno popravilo in namenilo sredstva amortizacije lokalnih cest za popravilo in preplastitev s finim asfaltom.

Manjkajoča sredstva so zagotovile nekatere kočevske delovne organizacije. S tako prakso se bo nadaljevalo tudi v bodoče, saj je poznano, da asfalt po dobrem desetletju izgubi prožnost in ga zaradi starosti in vedno večjega prometa ni mogoče ohraniti brez preplastitev. Preplastitev je bila izvršena v preteklem mesecu na odseku dolžine 752 m v širini 4 m.

KS Kočevje – mesto

Križišče pri Tekstilani bo v začetku meseca junija poasfaltirano z asfaltom sistema 7 + 3 cm. Po planu napredovanja del pa bodo asfaltirani tudi pločniki.

V. Z.

KS Ivan Omerza

Na relaciji Livold–Kočevje potekajo obnovitvena dela na magistralni cesti M-6.

Izvršena bo sanacija poškodovane podlage cestišča in položen bo nov asfaltni sloj.

Dela bodo zaključena v predvidenem roku.

V.

Uporaba gozdnih cest na lastno odgovornost

Pred leti so imeli občani – drugi uporabniki gozdnih cest na območju kočevske občine vrsto kritičnih pripomb in predlogov na označbe ob gozdnih cestah »voziti na lastno odgovornost«. Zatrjevali so, da so te označbe postavljene nezakonito. Res je, da je bilo takrat nekaj nejasnosti. To vprašanje pa je sedaj

celovito urejeno s predpisi o cestah in gozdovih.

Zakon o gozdovih izrecno predpisuje, da morajo biti gozdne ceste označene, da so gozdne in da jih drugi uporabniki uporabljajo na lastno odgovornost. V primerih, kadar sečnje in druge obdelave gozdnih lesnih sortimentov ni mogoče opraviti zunaj cestišča, je možno gozdno cesto zapreti za druge uporabnike in to zaporo označiti. Med ostalim omenjeni predpis nakazuje rešitev, da krajevne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti ki so zainteresirane, da posamezne gozdne ceste usposobijo in opremito za javni promet, krijejo stroške za dodatno usposobitev, opremo in vzdrževanje teh cest.

V primeru, da posameznik ne upošteva omejitve prometa na gozdnih cestah, se mu lahko izreče denarna kazen za prekršek. Odgovornost gozdnogospodarske organizacije zaradi drugačnega vzdrževanja in uporabe teh cest v primerjavi s predpisi o javnih cestah pa je izključena. Od drugih uporabnikov gozdnih cest pa se zahteva večja pozornost pri vožnji.

VIKTOR DRAGOŠ

Aktivna 3. A DJD

24. maja so se dijaki 3. a DJD pod vodstvom prof. M. Prelesnik predstavili v Šeškovem domu v Kočevju z igrico Mali princ. Zahtevno besedilo so dramtizirali sami, prav tako so sami poskrbeli za primerno garderobo.

Igrica je bila namenjena predvsem otrokom, odrasli gledalci pa so lahko opazili številna sporočila, ki kažejo na slabost današnjega časa.

Z uspešno predstavitvijo Malega princa so dijaki centra usmerjenega izobraževanja v Kočevju prekinili dolgoletno »kulturno mrtvilo« na tem področju.

IRENA ŠKUFGA

Sodobno urejena gostilna KOVAČ v Osilnici. To je gostilna, kateri ne zmanjka gostov, kjer se vedno nekaj dogaja. Posluh lastnika do gostov je narekoval, da ima danes gostilna na razpolago nad 40 postelj. Turistom, ki si želijo domačnost in mir v obkoljskih gozdovih, prijeten ribolov ter čolnarjenje, nudi vse to in še več Osilnica.

iz pobratenih občin · iz pobratenih občin · iz pobratenih občin · iz pobratenih občin · iz pobratenih občin

Slovensko šolstvo na Tržaškem

Med slovenskimi šolami v dolinski občini pri Trstu in šolami v Kočevju obstaja že dalj časa večja povezava in sodelovanje vse od dneva, ko sta se pobratili občina Dolina pri Trstu in Kočevje. Na ozemlju dolinske občine delujejo tako šole s slovenskim učnim jezikom, to so šole slovenske manjšine, kot šole z italijanskim učnim jezikom. Naravno je, da so slovenske šole bolj povezane z onimi v matični Sloveniji.

Leta 1961 je namreč italijanska republika priznala in tudi formalno uzakonila šole s slovenskim učnim jezikom v tržaški in goriški pokrajini, in sicer otroške vrtnice, osnovne šole (prvih 5 razredov), nižje srednje šole (6., 7. in 8. razred) ter višje srednje šole. V Italiji traja obvezno šolanje 8 let, in sicer od

6. do 14. oziroma 15. leta starosti. Vendar se obvezno šolanje deli v osnovne šole in nižje srednje šole.

V dolinski občini deluje poleg italijanskih šol sedem osnovnih šol (te so razvrščene po raznih vaseh občine) in ena nižja srednja šola, ki nosi ime po goriškem pesniku – Simonu Gregorčiču. V nižji srednji šoli se vključujejo otroci, ki so zaključili 5. razred osnovne šole.

Na osnovnih šolah poučujejo razredni učitelji, ki so končali slovensko učiteljsko v Trstu ali Gorici, na nižji srednji šoli pa je predmetni pouk in ga poučujejo profesorji s fakultetno izobrazbo. Ves pouk poteka v slovensčini, le pri urah italijanske prevladuje italijanski jezik. Nekatere šole imajo celodnevni pouk, ostale pa normalni. Urnik na nižji srednji šoli je precej natrpan, saj predpisuje 36 tedenskih ur pouka, in to zaradi pouka slovensčine. Predmetnik je namreč enak onemu iz sorodnih italijanskih šol, le da imajo učenci slovenske šole še šest ur slovensčine na teden. Tako imajo učenci na slovenski nižji srednji šoli dnevno po 6 ur pouka, vključno soboto, saj je za šolo v Italiji sobota normalni delavni dan. Pouk se začne enkrat okoli 15. septembra in traja do 15. junija. Med 15. in 30. junijem pa so zaključni izpiti – male mature, na višjih srednjih šolah pa velike mature. Izpiti so precej zahtevni, saj je treba obnoviti celotno snov zadnjega letnika. Šolsko leto se deli v tri

trimesečja ali v dve polletji, v teku šolskega leta pa imajo učenci približno 15 dni počitnic.

V tržaški pokrajini deluje 35 osnovnih šol, sedem nižjih srednjih šol in šest višjih srednjih šol s slovenskim učnim jezikom. Po številu učencev šole niso prav velike, ponekod so tudi zelo majhne enorazrednice, vendar so vsepovsod, kjer živi slovenski človek.

Po končani nižji srednji šoli otroci opravijo svojo šolsko obveznost in lahko nadaljujejo študij na katerikoli višji srednji šoli brez sprejemnega izpita. Velika večina teh otrok nadaljuje študij na slovenskih višjih srednjih šolah v Trstu. Slovenci imamo v Trstu znanstveni in klasični licej, trgovski tehnični zavod, zavod za geometre, poklicni zavod industrijske smeri in učiteljske. Šolanje na teh zavodih traja 5 let, z izjemo učiteljske, kjer traja šolanje štiri leta. Po končanem šolanju na omenjenih zavodih je možen vpis na univerzo (v Trstu je le italijanska) ali pa zaposlitev. Nekaj študentov se navadno vpiše tudi na ljubljansko univerzo, in to še zlasti za študij slavistike. Vendar imajo ti ob povratku še vedno nekaj težav glede priznanja diplome.

Diplome, ki jih izdajajo slovenske šole v Italiji, so dvojezične in so polnopravno veljavne onim, ki jih izdajajo sorodne italijanske šole.

Vse slovenske šole v Italiji so državne in spadajo v pristojnost ministrstva za javno vzgojo v

Rimu. Krajevne ustanove (občina, pokrajina, dežela) pa morajo tem šolam preskrbeti stavbe, opremo, ogrevanje in podobno, medtem ko je učno osebje in uprava odvisna od pokrajinskega šolskega urada, ki ga vodi funkcionar ministrstva za javno vzgojo. To pa prinaša pogosto velike ovire, saj mora vsaka važnejša odločitev skozi rimske urade, ki so daleč in znani zaradi počasnosti. To še zlasti obteži manjšinsko šolstvo, ki ima poleg normalnih še svoje specifične probleme, ki gredo od ustanavljanja novih šol, tiskanja slovenskih šolskih knjig, dvojezičnega poslovanja in vse do nastavljanja učnega in vodstvenega osebja.

Slovenski šolnik v Italiji ima nedvomno precej drugačno in trše delo od šolnika v Sloveniji. Poverjena mu je namreč naloga vzgajanja in izobraževanja mladine, katere okolje je malo ali pa nič slovensko. Vse, kar jo obdaja, je največkrat v tujem – italijanskem jeziku. Večkrat imaš pred seboj učenca, ki komaj spregovori slovensko. Takega je treba najprej naučiti slovensčine. Največkrat pa nimaš zato ne ustreznih pripomočkov in ne primernih slovenskih knjig. Zato ni nič čudnega, če se slovenski šolnik v zamejstvu povezuje s šolami v matični domovini, kjer lahko dobi zaslombo in pomoč. To je tudi eden glavnih razlogov sodelovanja med slovenskimi šolami v dolinski občini s šolami v Kočevju, saj le tako lahko krepiamo in širimo enotni slovenski kulturni prostor.

prof. Aldo Stefančič

Obisk iz pobratene KS Kočani

50 učencev in 3 učitelji osnovne šole MILANA POPIVANOVA iz pobratene KS KOČANI iz Makedonije so na poučnem potovanju po Jugoslaviji obiskali svoje vrstnike v Kočevju. Ogledali so si Kočevje in njegove zanimivosti ter prespali pri svojih vrstnikih. Topli stiski rok ob odhodu so pričali, da je bilo sklenjeno veliko novih prijateljstev.

Dora Majerle

Razpis priznanj in nagrad občine Kočevje za leto 1986

Na podlagi 4. člena statuta občine Kočevje, (Uradni list SRS, št. 6/79, 2/82 in 34/84) ter v skladu z 2. in 10. členom Odloka o podeljevanju priznanj in nagrad občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 7/83 in 14/85)

razpisuje komisija za odlikovanja in priznanja skupščine občine Kočevje

I. NAGRADO IN PLAKETO JOŽETA ŠEŠKA ZA LETO 1986

Nagrada in plaketa Jožeta Šeška se v občini Kočevje podeljuje kot priznanje delovnim ljudem in občanom ter organizacijam oziroma skupnostim za posebne uspehe, ki so jih dosegli na gospodarskem, družbenopolitičnem, znanstveno-socialnem, kulturno-prosvetnem in športnem področju.

Nagrada in plaketa Jožeta Šeška se sestoji iz denarne nagrade in plakete. Denarna nagrada se podeli samo fizičnim osebam in znaša dva povprečna mesečna osebna dohodka v SR Sloveniji v preteklem letu.

II. PLAKETO ZBORA ODPOSANCEV SLOVENSKEGA NARODA ZA LETO 1986

Plaketo zbora odposancev slovenskega naroda se lahko podeli organizacijam in skupnostim ali delovnim ljudem in občanom za večletno uspešno delo, pomembno za razvoj posameznih dejavnosti ali občine.

III. JAVNO PRIZNANJE OBČINE KOČEVJE ZA LETO 1986

Javno priznanje občine Kočevje se podeli delovnim ljudem in občanom za prispevek pri izgradnji samoupravne socialistične družbe. Javno priznanje se lahko podeli tudi partizanskim enotam, enotam narodnoosvobodilnega gibanja in posameznim osebam, ki imajo posebne zasluge v času NOB.

PREDLOG ZA PODELITEV: nagrade in plakete Jožeta Šeška, plakete zbora odposancev slovenskega naroda in javna priznanja občine Kočevje lahko podajo družbenopolitične organizacije, družbene organizacije oziroma društva, državni organi ter samoupravni organi organizacij združenega dela oziroma skupnosti.

Predlog za podelitev mora biti pismeno utemeljen in mora vsebovati:

- ime in priimek posameznega kandidata ali naziv delovne organizacije, krajevne skupnosti ali društva
- iz katerega področja dejavnosti se predlaga
- dosežki kandidata
- ali je že bil predlagan in kdaj
- Sklep o podelitvi priznanj, in sicer:
- ene nagrade in plakete Jožeta Šeška
- dveh plaket zbora odposancev slovenskega naroda
- treh javnih priznanj občine Kočevje

sprejme na svoji seji komisija za odlikovanja in priznanja skupščine občine Kočevje.

Priznanja občine Kočevje za leto 1986 bodo podeljena na slavnostni seji občinske skupščine ob občinskem prazniku v mesecu oktobru.

Predloge za podelitev priznanj sprejema Komisija za odlikovanja in priznanja občine Kočevje do vključno 10. septembra 1986.

Predsednik
Komisije za odlikovanja in priznanja
Skupščine občine Kočevje
ANDREJ KLUN

Gozdni nadzorniki

Novi zakon o gozdovih, ki je stopil v veljavo lani, opredeljuje tudi področje dela gozdnega nadzora v gozdovih družbene in zasebne lastnine, s katerimi gospodarijo temeljne organizacije v gozdarstvu. Pooblaščen delavci v GG nadzirajo sečno drevja in prevoze gozdnih lesnih sortimentov, skladiščenje in žaganje hlodov ali oblega tehničnega lesa ipd., pa tudi nabiranje plodov in zdravilnih rastlin v gozdovih.

Prevoz gozdnih lesnih sortimentov, ki jih ne da v promet

druga kot gozdove. Gozd je se lahko seka drevje šele potem, ko je odkazano za posek. Odkáže pa ga lahko le pooblaščen strokovni delavec GG.

V gozdovih je prepovedano krčiti, sekati na golo, sekati drevje, pasti domačo živino, zasekovati debla, klestiti vejnice, odlagati smeti in odpadke ter vsako drugo dejanje, ki zmanjšuje prirastno zmogljivost gozda oz. ogroža njegove splošne koristne funkcije, njegov obstoj ali namen.

GG lahko ogradi posamezne gozdne površine zaradi zaščite mladja, varstva gozdov pred divjadjo, varstva naravnih spomenikov in zaradi znanstveno raziskovalnih proučevanj. Na teh površinah je prepovedano gibanje občanov.

Pri nabiranju gozdnih plodov in zdravilnih zelišč morajo nabirali upoštevati pravilnik o gozdnem redu ter navodila, ki jih izda občinski upravni organ, pristojen za gozdarstvo, na predlog GG.

V gozdovih, kjer se z nabiranjem plodov in zdravilnih rastlin trajneje siromaši gozdno združbo in ogroža ohranitev rastlinskih vrst, se omeji ali prepove nabiranje ogroženih rastlinskih vrst.

Tudi prevoz okrasnih dreves je dovoljen le s potrdilom GG. Gozdne lesne sortimente, ki jih lastnik gozda pridobi za domačo uporabo, lahko lastnik prevaža in žaga na lastni žagi le na podlagi dobavnice, ki jo izda pristojna TOK. Lastnik žage in OZD, ki so registrirane za žaganje gozdnih lesnih sortimentov, smejo skladiščiti ali žagati le hlode in obli tehnični les, ki je označen v skladu z zakonom o gozdovih, oz. za katerega lastnik predloži potrdilo, da ni posekan v gozdu.

V gozdovih, ki so posebno ogroženi od požara, je prepovedano kurjenje na prostem, v posameznih primerih pa tudi taborenje in zadrževanje ter ustavljanje vozil. Posebej pa je treba upoštevati tudi določbe predpisov s področja SLO in DSZ ter varstva pred požarom.

Delavec, ki opravlja nadzor v gozdu, ima službeni znak in izkaznico. Pri opravljanju nadzora ima ta delavec pravico legitimirati osebe, ki kršijo določbe 81. člena zakona o gozdovih oz. kažejo očitni namen kršiti te določbe. O kršitvah obvesti gozdni nadzornik pristojni občinski inšpekcijski organ, ki poda predlog za uvedbo postopka o prekršku.

D.Š.

KLUB DIANA podružnica Kočevje pripravlja razstavo »Črnomorske impresije« avtorja Oskarja Dolenca iz Ljubljane.

Otvoritev bo 19. junija 1986 ob 18. uri v Likovnem salonu Kočevje. Razstava bo odprta do 6. julija.

VABLJENI

GOZDNI NADZORNIK

IME IN PRIIMEK	
ROJEN	STALNO PREBIVALIŠČE
REG. ŠT. OSEBNE IZKAZNICE	
IZDANE DNE	OBČINA
PODPIS GOZDNEGA NADZORNIKA	

Tekstilana oproščena plačila prispevkov?

Občinski odbor gospodarske zbornice je predlagal skupščini samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje, da ukinejo obveznosti delovne organizacije Tekstilana Kočevje pri financiranju programov teh skupnosti za letošnje leto. Skupščini samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti pa je predlagal oprostitve te delovne organizacije obveznosti plačevanja vseh

prispevkov iz osebnih dohodkov, in sicer s 1. julijem. Izpad obveznosti naj bi prevzele ostale organizacije združenega dela in skupnosti v občini, da bi plačevale povečane prispevne stopnje za 0,8 indeksne točke.

Konec leta bi preverili smotnost teh oprostitvev plačevanja glede na predvidene težave tudi v ostalih delovnih organizacijah.

V. D.

Mirica Dimitrijevič — novi predsednik OS ZSS Kočevje

Delegati Občinskega sveta ZSS Kočevje so na seji 2. junija obravnavali rezultate gospodarjenja v kočevski občini v prvih mesecih letošnjega leta ter sprejeli program aktivnosti za usklajevanje razporejanja dohodka z usmeritvami resolucije za leto 1986.

Na seji, kateri sta prisostvovala tudi predsednik in sekretar Medobčinskega sveta ZSS ljubljanske regije tov. Branko Pinatr in tov. Simon Seljak, so se pogovarjali predvsem o vlogi in nalogah sindikata pri razreševanju nastalih težav. Povdarjeno je bilo, da je potrebno izdelati celovito oceno stanja, v kakšnem položaju se danes delavci nahajajo, kakšni so razvojni programi delovnih organizacij in kako je vodena kadrovska politika, ki je eden glavnih vzrokov za nastalo situacijo v naši občini.

Delegati občinskega sveta so opozorili tudi na izredno težak položaj delavcev v družbenih dejavnostih zlasti v šolstvu in

zdravstvu, kar je gotovo odraz stanja v našem gospodarstvu v zadnjih letih. Rečeno je bilo, da je potrebno takoj sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje nastalega položaja.

Na seji sveta so delegati soglasno razrešili tov. Boruta Kopitarja opravljanja funkcije predsednika OS ZSS Kočevje ter za novega predsednika izvolili tov. Mirico Dimitrijevič, dosedanje sekretarko OS.

D.Š.

Pomembne pridobitve v DO ITAS

Vsi kolektivi se mnogokrat ukvarjajo z vprašanjem, kako obveščati delavce, samoupravne sredine v zvezi z obravnavo gradiva in sklepanjem na samoupravnih organih. Oglasne deske in več strani pisanega gradiva so neprimerne oblike. To je v znatni meri pokazala preteklost. Živa, kratka, hitra in razumljiva

informacija je temeljna osnova za aktivnosti in odločanje. Vendar mnogokrat v organizacijah ni denarja za vpeljavo ustreznega informacijskega sistema.

Nato pa se čudimo nesamoupravnemu odločanju in se razburjamo nad hitro sprejetimi odločitvami. Ali nam gre za formalizem ali za dejansko obveščeno in na tej podlagi realno delegatsko odločanje. V delovnih organizacijah, ki štejejo 500 – 1000 delavcev, je obveščanje sestavni del poslovne politike in delegatskega sistema. Zakaj predmetno področje puščamo na stranskem tiru, nato pa se čudimo in sklicujemo vse formalne in neformalne skupine za ureditev stanja. Praviloma imamo v samoupravnih aktih področje obveščanja lepo in dobro zapisano, v praksi pa so zadeve precej drugačne. Zato je potrebno poiskati nove oblike in novo vsebino obveščanja. Prav iz tega razloga so se v DO ITAS odločili za nakup razglasne postaje in postavitev ozvočenja.

Vsekakor celotni sistem informiranja preko razglasne postaje

40 let Name

V letošnjem letu praznuje trgovska delovna organizacija NAMA štirideset let svojega obstoja. To jubilejno leto želijo kar najbolj dostojno obeležiti in izkoristiti za predstavitev svoje dejavnosti širši javnosti. V ta namen so izvedli že vrsto aktivnosti znotraj delovne organizacije od kulturnih do zabavnih prireditev, niso pa pozabili tudi na svoje odjemalce. V dogovoru s proizvajalci so že izvedli pospešeno prodajo raznovrstnega blaga po znižanih cenah. S podobnimi akcijami bodo občasno nadaljevali skozi vse leto.

V lanskem decembru so v kočevski NAMI izvedli anketo med potrošniki. Zanimalo jih je, kaj kupci menijo o izbiri blaga v veleblagovnici, ali so zadovoljni s postrežbo, ali jim ustreza obra-

tovalni čas in podobno. Na vprašanje »kaj bi spremenili v NAMI«, so potrošniki napisali veliko koristnih predlogov. Od želje, da bi v NAMI prodajali tudi časopise, rezervne dele za avtomobile, računalnike, pa do želje, da bi v NAMI popravljali čevlje ali da bi se osvežili s pijačo in kavico v baru v pritličju veleblagovnice.

Delavci NAME so zelo resno pristopili k uresničevanju nekaterih predlogov. Tako so že v izdelavi načrti za ureditev mini bara v pritličju, v kratkem bosta v NAMI odprli svojo poslovalnico turistična agencija Kompas Jugoslavija in Ljubljanska banka. V načrtih pa so tudi druge preureditve, in sicer tako v pritličju kot v I. nadstropju. NAMA si zares prizadeva, da se v eni hiši lahko kupi vse za dom

in družino. To pa bo dosegla predvsem z ustreznimi predlogi potrošnikov.

Da bi se kupcem zahvalili za sodelovanje v anketi, je NAMA naprosila 4 člansko komisijo iz vrst potrošniškega sveta, da izžreba simbolična darila za nekaj potrošnikov.

Valentin Mavrin

Srečanje gasilskih rudarskih enot

Zgodovinski podatki o premo-govniku v Kočevju kažejo, da je že leta 1803 dobil Viljem knez Auersperg, ki je stanoval v Kočevju in je bil lastnik fužin v Dvoru pri Žužemberku, pravico do pridobivanja premoga ene jamske mere. Izkoriščanje rudnika se je nadaljevalo z nekaterimi prekinitvami vse dotlej, ko se je delovni kolektiv Rudnika rjavega premoga združil z delovnim kolektivom »Itas« Kočevje.

Ne glede na to, da se je v Kočevju prenehalo pridobivati premog, pa člani Industrijskega gasilskega društva Rudnik-Itas Kočevje nadaljujejo tradicionalne vezi z gasilskimi rudarskimi enotami v SR Sloveniji. Udeležujejo se letnih srečanj in tekmovanj, ki so vsako leto organizirana v drugem kraju.

Letošnje 18. srečanje gasilskih rudarskih enot iz SR Slovenije bo 28. junija na Rudniku pri Kočevju. Člani omenjenega društva so ob pomoči delovnih organizacij Itas Kočevje in Oprema Kočevje ter Občinske gasilske zveze Kočevje in ostalih podvzeli vse potrebno, da bo to srečanje, ki bo združeno s tekmovanjem, čimbolj svečano. V ta namen so izdelali program aktivnosti in določili nosilce posameznih nalog. Program predvideva, da bodo med 8. in 9. uro sprejeli sodelujoče gasilske enote, zatem pa bo sledil dogovor o tekmovanju. Samo tekmovanje, ki bo pri poslopju IGD Rudnik-Itas v Kočevju (ob rudniškem jezeru), pa se bo pričelo ob 10. uri. Organizator vabi na to srečanje vse, ki si le-tega želijo.

Viktor Dragoš

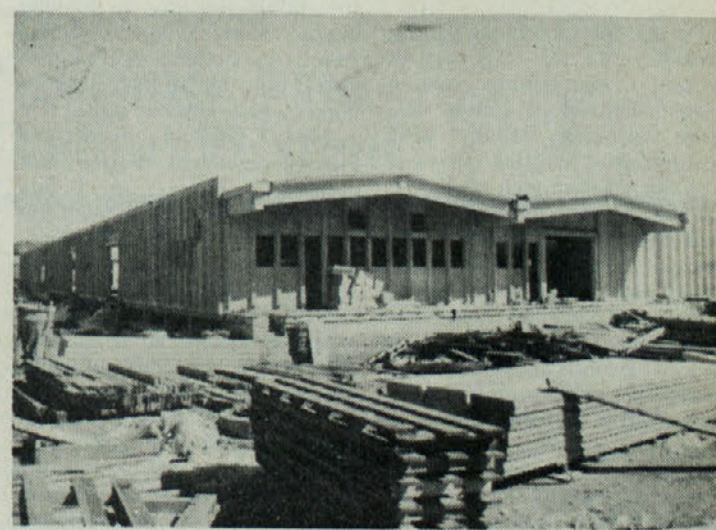
MREŽAR

ne bo naenkrat izpeljan v celoti, temveč postopoma. Začetek pa je tu in to je morda najpomembnejše.

Preko razglasne postaje bo tudi vsak delavec imel možnost posredovati svojo informacijo, svoja zapažanja. To bo izvedeno tako, da bo zagotovljen en dan v tednu – »mikrofon za samoupravljalca«. Preko razglasne postaje bo obveščenih preko 500 delavcev in če bodo ti to živo informacijo prenesli še na ostale delavce, bo tudi odločanje na sejah samoupravnih organih kvalitetnejše in aktivnejše. Ob tem pa se ne sme pozabiti, da bo za zbiranje potrebnih informacij potrebno izpeljati sistem, ki bo od odgovornih delavcev zahteval objektivno in učinkovito zbiranje potrebnih podatkov. To pa je temeljna sestavina dela organizatorjev dela, ki bo služila tudi za učinkovitejšo samoupravno odločanje.

V DO ITAS so prepričani, da je to bistven korak tudi za dosego boljših rezultatov dela.

MREŽAR

OPREMA — Proizvodno podjetje je s potekom del na izgradnji proizvodnih prostorov zadovoljna. Dela potekajo po načrtu. Z izgradnjo bo pridobljenih več tisoč m² koristnih površin.

Predsednik AMD Kočevje tov. Stane Levstek (na sliki — levo) prevzema najvišje priznanje mesta Kočevje — bronasto jelko za 40-letno uspešno delo Avtomoto društva Kočevje na področju celotne društvene dejavnosti. (Na sliki: v sredini predsednik sveta AMD Kočevje Mihael Petrovič in desno predsednik skupščine KS Kočevje — mesto Jože Bršan)

Stari trg

Napad na Stari trg ob Kolpi 1. junija 1942

Konec aprila 1942 je naše partizansko poveljstvo izdalo ukaz, da preidejo vse partizanske enote, ki so bile na območju Kočevske in Notranjske, v splošno ofenzivo proti italijanskemu okupatorju. Taktika tega splošnega napada je bila naslednja: bojne patrle po 10 – 20 mož, oborožene z enim ali dvema mitraljezoma, naj neprestano napadajo in vzenirajo sovražnika v postojankah, na njegovih pohodih, rusijo naj komunikacije in kaznujejo narodne izdajalce. Sovražnika je treba napasti iznenada, iz zasede, mu prizadejati čim večje izgube, v primeru sovražnikove velike premoči pa se umakniti in ga zopet napasti ob ugodni priložnosti. To je bilo pravzaprav glavno načelo partizanskega vojskovanja, posebno v prvem letu osvobodilne borbe, dokler niso brigade zavzele taktiko izredno hitrega in stalnega premikanja njihovih enot in poduzemanja večjih operacij. Takšna taktika je imela na okupatorja strahoviti učinek: v nekaj dneh je bila vsa Kočevska osvobodjena, razen mesta Kočevje. Tudi Poljanska dolina je bila rešena osvajalcev, razen Starega trga, kamor so se zatekli fašisti iz ostalih manjših postojank. Tako je leta 1942 slovensko ljudstvo v tem delu Slovenije prvič v zgodovini praznovalo 1. maj v svoji bodi. Po vseh osvoboditvah so bili mitingi, kjer smo ljudstvu tolmačili ideje naše borbe, kar je rodilo veliko sadove. Partizanske enote so se pomnožile s prostovoljci, ljudstvo je dobilo še večjo vero in zaupanje v OF, sovražna propaganda se je ob naših uspehih popolnoma razbila. Prebivalci Poljanske doline, ki so nas sprva opazovali z nekašnim strahom, so se kmalu sprijateljili z nami in so kar tekmovali med seboj, kdo nam bo bolj postregel in nudil prenočišče. Bili smo prvi partizani, ki so se pojavili v Poljanski dolini. Pri ljudstvu smo vzbujali veliko pozornost in spoštovanje.

Na večer pred napadom, t.j. 31. maja 1942, so se zbrale enote Kočevskega odreda v Knežji lipi. Vseh enic odreda ni bilo, ker so bile v akcijah v ostalih predelih Kočevske in Notranjske. Zbralo se je kakih 120 borec. To je bila za takratne razmere že velika formacija, ki je nastopila v eni sami akciji. Vsi so že doživeli »ognjenih krst«, kakor smo imenovali premiere, ko se je novodošli prostovoljci udeležili borbe. Ob takem številu borec nas je prevzela zavest, da smo nepremagljivi, čeprav je bil sovražnik po številu in oborožitvi znatno močnejši. Med prepevanjem partizanskih bojnih pesmi so se čuli vzkliki OF in Partiji.

Komandant odreda Jože Klanjšek – Vasja je skical posvet vseh partizanskih starešin. Tu smo dobili navodilo za izvedbo akcije. Stane Zakotnik – Johan je prejšnjo noč kot izvidnik pregledal položaje sovražne postojanke in nam je točno opisal, kje so bunkerji in kam je usmerjena njihova dejavnost. Vsaka, tudi najmanjša enota, je dobila podrobna navodila za udeležbo v tej akciji. Bombaši so imeli nalogo likvidirati posadke bunkerjev. Prodiranje bombašev naj ščiti ogenj mitraljezov in puškarjev. Posamezni borci so bili določeni za odstranjevanje žičnih ovir. Oddelek težkega mitraljeza – »švarcloze« – je imel nalogo, da kontrolira sovražnikovo gibanje na območju tik nad vasjo, onemogoči delovanje sovražnega težkega mitraljeza v zvoniku cerkve in sploh onemogoči sovražnikovo manevriranje ob njegovem izpadu iz okol-

Borci kočevskega odreda maja 1942

katero so imeli več ur trajajočo borbo. Vendar niso popustili in so se z juršem prebili skozi ustaške vrste in prihтели k nam v pomoč. Njihova zakasnitev je bila tudi delen vzrok, da akcija ni potekala točno po načrtu.

Stane Zakotnik – Johan je s svojimi bombaši prodril do same šole, v kateri so bili fašisti. Pred vrati šole je ležalo nekaj fašistov, ki so skušali izvesti napad iz šole, pa so jih pokosile krogle. En oddelek fašistov se je utrdil v skednju v bližini šole. Obupno so se branili pred napadi partizanov. Imeli smo s seboj steklenice z bencinom, katere smo z dodatkom navadnega traku spremenili v zažigalne bombe. Trak smo vtaknili skozi odprtino steklenice v bencin, zamašili steklenico in prižgali konec traku. Steklenice smo potem metali na sovražne objekte. Tako se je tudi skednje vnel in fašisti so se znašli v plamenih. Večina je zgorela v skednju, nekaj pa jih je oblačlo pred vrati skednja, kjer so jih ob njihovem izpadu pokončali naše krogle.

Akcija se je uspešno odvijala. Čakali smo še na znak za splošni jurš. Toda neljubi slučaj je hotel, da sta bili raketi zamenjani in je namesto bele rakete, ki je pomenila jurš, bila sprožena rdeča raketa, ki je pomenila umik na izhodiščne položaje. Ta naš umik je izkoristil sovražnik in ponovno zasedel bunkerje in zvonik. Ko so nam pojasnili zmoto, smo morali ponovno zavzeti bunkerje, pri čemer pa smo precej izgubili na času.

Komandir naše čete Tone Marinček – Janko nam je pojasnil novo nastalo situacijo: hrvaški partizani, ki so sicer prišli z zamudo, so zasedli svoje položaje. S tem se je širina naše borbene linije skrčila, tako da bi naša četa lahko prevzela glavno smer napada. V okrepitev nam je bil dodeljen še del Belokranjske čete, ki je tudi sodelovala v napadu. Pridrli smo do samih utrjenih zgradb, ki smo jih začeli obmetavati z zažigalnimi bombami. Ena zgradba je začela goreti. To so opazili tudi fašisti in vedeli smo, da se pripravljajo na izpad iz gorečega poslopja. Iz vseh strelnih odprtin so odprli strahoviti ogenj, da bi onemogočili našim strelcem kontrolo nad izhodi iz poslopja. Toda tudi ta poizkus se jim ni posrečil. Izhodi iz hiše so bili neprestano pod našim ognjem.

Tedaj se je iz smeri Zagordec na Stari trg, se vedno spominjamo tudi prijaznih in dobrih Poljanec, ki so naše podvige vsestransko podpirali. Zavedamo se, da brez podpore ljudstva naše akcije ne bi bile tako uspešne. To dejstvo je v odločilni meri vplivalo tudi na uspešen izid napada na Stari trg.

K. I.

žati. Glede na novo nastalo situacijo je bilo izdano povelje, naj se umaknemo iz Starega trga. Toda tudi umik ni nič laže izpeljati kakor sam napad. Vojaška znanost pravi, da umik ne pomeni poraza, pač pa samo taktično potezo bojevanja. Nereden in nenačrten umik pa se lahko spremeni v poraz. Naš umik je bil izveden tako mojstrsko, da sovražnik tega ni niti opazil. Ko so se naše posamezne enote umikale, so njih umik krile druge enote s svojim ognjem.

Sovražnik je skušal nuditi pomoč napadeni postojanki tudi iz Vinice. Vendar je uspelo naši zasedi na tem sektorju zadržati njegovo prodiranje. Pri vsaki operaciji je bil v načrtu tudi določen kraj, kamor se bodo enote umaknile, če akcija ne bi popolnoma uspela. Tako smo se tudi takrat zbrali na določenem zbornem mestu. Komandanti in komandirji so se zbrali k posvetu, da analizirajo akcijo, da ugotovijo sovražnikove izgube in da ugotovijo naše taktične napake.

Točnih sovražnikovih izgub takoj po akciji nismo mogli ugotoviti. Kasneje so si ugotovitve nasprotovale: gibale so se od 20 do 50 mrtvih oz. ranjenih.

Mi nismo imeli občutnih izgub. En mrtev, trije ranjeni in dva pogrešana. Od pogrešanih smo kasneje našli enega mrtvega, eden pa se je ranjen zavlekel v goščavo, kjer je dva dni ležal brez pomoči.

Tako se je končal do tedaj največji napad partizanskih enot Kočevskega odreda. Ta napad ni pomemben samo zato, ker je v napadu bilo udeleženih do tedaj največje število partizanov, temveč je pomembnost akcije predvsem v tem, da so napad podprli tudi hrvaški partizani in to je bil začetek kasnejšega splošnega sodelovanja med slovenskimi partizanskimi enotami in hrvaškimi partizani.

Akcija je imela tudi globok političen značaj. Prebivalci so do tedaj videli le manjše skupine partizanov, ki so se omejevali na akcije manjšega obsega. Tokrat pa so Poljanci imeli priložnost videti, da je partizanov mnogo in da znajo izvesti tudi večje vojaške podvige. Ljudstvo je še bolj vzljubilo partizane. Nudili so nam vse, kar so premoogli. Poljanska dolina je postala kraj, kjer smo se počutili kot doma.

Kadarkoli se med starimi borci razvije razgovor o napadu na Stari trg, se vedno spominjamo tudi prijaznih in dobrih Poljanec, ki so naše podvige vsestransko podpirali. Zavedamo se, da brez podpore ljudstva naše akcije ne bi bile tako uspešne. To dejstvo je v odločilni meri vplivalo tudi na uspešen izid napada na Stari trg.

K. I.

Tedaj se je iz smeri Zagordec na Stari trg, se vedno spominjamo tudi prijaznih in dobrih Poljanec, ki so naše podvige vsestransko podpirali. Zavedamo se, da brez podpore ljudstva naše akcije ne bi bile tako uspešne. To dejstvo je v odločilni meri vplivalo tudi na uspešen izid napada na Stari trg.

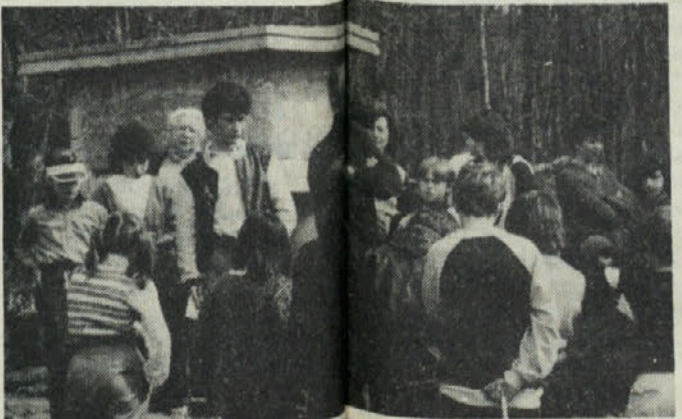
K. I.

Mladina Starega loga in Kočevje pripravila krajsi kulturni program na Pugledu

Bili smo na Pugledu

Zveza telesnokulturnih organizacij Kočevje je za praznik OF organizirala pohod na udeležence orisal dogodka in žilo okoli 50 krajanov iz Kočevja in približno toliko iz Starega loga. Kočevci so se del poti proti Pugledu peljali z avtobusom, vsi ostali pot pa so opravili peš. Krajin Starega loga pa so celotno progo prehodili.

Ura zgodovine NOB pri spominu na Pugledu

Ob priliki pohoda mladini postavili v vasi Stari Breg in obiskali Kropfa. Pri njemu pa je že bil mladec udeleženec pohoda s slovenskimi podatki sirsega območja. Ljubljani.

Pri spominskem obeležju na Pugledu je bila krajsa slovesnost. Tovariši Peter Šobar je udeležencem orisal dogodka in njihov pomen iz časov NOB, tovariš Tone Prelesnik je povedal nekaj zgodovinskih zanimivosti o širšem področju Pugleda ter o ostalo pot pa so opravili peš. Krajin Starega loga pa so celotno progo prehodili.

CVETO ARKO

Anton Prelesnik ing. na področju Pugleda seznanja udeležence pohoda s splošnimi podatki sirsega območja.

Ob priliki pohoda mladini postavili v vasi Stari Breg in obiskali Kropfa. Pri njemu pa je že bil mladec udeleženec pohoda s slovenskimi podatki sirsega območja. Ljubljani.

K. I.

22. junij – praznik krajevne skupnosti Kostel

Dvaindvajsetega junija 1942 so enote hrvaških partizanov in Kočevskega odreda napadle in domala uničile utrjeno fašistično italijansko postojanko v Banja lohi. Ta dan so si krajin Kostela izbrali za svoj krajevni praznik.

Poglejmo, kako se tega dogodka spominja narodni heroj Andrej Cetinski-Lev.

Po napadu na Stari trg so se naše enote pripravljale za napad na vas Banja lohi. Kot domaćin sem bil z nekaj tovariši poslan v neposredno bližino postojanke z nalogo, da v izvidnici poizvem za število Italijanov, v katerih hišah se nahajala naša zaseda, temveč so jo ubrali po stranskih gozdnih poteh in čisto neopaženo prišli v Zagordec. Sele tu so naše bojne patrle napadle njihovo predhodnico. Vendar njihovega napredovanja niso mogle zadržati.

Po napadu na Stari trg so se naše enote pripravljale za napad na vas Banja lohi. Kot domaćin sem bil z nekaj tovariši poslan v neposredno bližino postojanke z nalogo, da v izvidnici poizvem za število Italijanov, v katerih hišah se nahajala naša zaseda, temveč so jo ubrali po stranskih gozdnih poteh in čisto neopaženo prišli v Zagordec. Sele tu so naše bojne patrle napadle njihovo predhodnico. Vendar njihovega napredovanja niso mogle zadržati.

K. I.

Odkritje spominskega obeležja Jožetu Klariču

Krajevna skupnost Kostel praznuje svoj praznik 22. junija. Na ta dan je bil pred 44 leti izveden napad slovenskih in hrvaških partizanov na utrjeno fašistično postojanko v Banja lohi. Italijani so ob tem napadu utrpeli precej izgub in so se že naslednjega dne umaknili iz Banja lohe.

V spomin na ta dogodek si je KS Kostel 22. junij izbrala za svoj krajevni praznik.

Letošnje praznovanje KS Kostel bo obogatila kulturna skupina naših zamejcev iz pobratene občine Dolina. To praznovanje se bo pričelo že v soboto, 21. junija in se nadaljevalo vse do 29. junija, ko bo odkrito spominsko obeležje tovarišu Jožetu Klariču, prvoborcu in zaslužnemu rojaku Kostelske doline, zveznemu poslancu, nosilcu Partizanske spomenice 1941 in številnih drugih visokih odlikovanj.

Jože Klarič je bil doma iz Maverca, majhne vasi ob Kolpi pod gradom Kostel. Rodil se je 23. maja 1907 v družini, kjer so bili poleg njegove starejše sestre Anice še mlajši bratje Rudolf, Matija, France, Ivan (padel v Roški ofenzivi) in Slavko. V Kočevju se je izučil za trgovskega pomočnika.

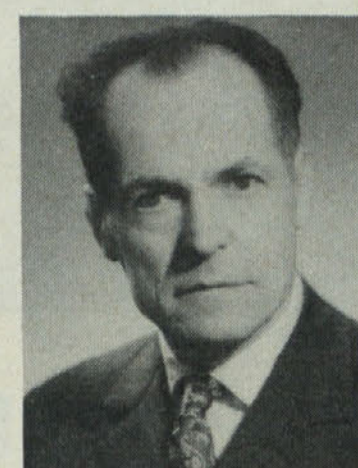
Kasneje se je naselil v Novih selih, kjer je imel svojo trgovino. Bil je rodoljub, politično napredno usmerjen in aktiven kulturni delavec. V Kočevju je bil član revolucionarnega levo usmerjenega krila Sokola. Tudi v Novih selih je vodil sokolsko četo in širil napredne ideje med tamkajšnjimi prebivalci.

Ob okupaciji je bil med prvimi, ki se je vključil v narodno-osvobodilno gibanje. Že leta 1941 se je povezal z narodnim herojem prof. Jožetom Šuštom, takratnim sekretarjem okrožnega komiteja KP Slovenije za Kočevsko in organiziral prve odbore OF na področju Banja lohe in okoliških naselij. Ker pa njegovo delo ni ostalo prikrito okupatorju, je moral z ženo v ilegalo. Italijani so požgali domačijo in razpisali

visoko denarno nagrado na njegovo glavo. Toda še tako okrutne represalje niso zlomile njegovega duha, ampak je postal še bolj agilen in uporen.

Glede na njegove sposobnosti je med vojno opravljal pomembne in odgovorne naloge: bil je sekretar rajonskega odbora OF, predsednik IO NOO za Ribniško-Notranjsko okrožje. Bil je udeleženec Zbora odposlancev slovenskega

naroda v Kočevju, član Slovenskega narodnoosvobodilnega odbora, član Glavnega odbora OF Slovenije, poslanec Ustavodajne skupščine LRS in zvezni poslanec.

Po vojni je bil podpredsednik novomeškega okrožnega odbora KPS in nato sekretar istega

odбора, 1947. leta je postal pomočnik ministra za trgovino in preskrbo Slovenije.

Od leta 1951 do 1958 je bil Jože Klarič sekretar Okrajnega komiteja ZKS Kočevje. Spominjamo se kako se je zavzemal za vsestranski gospodarski in družbeni razvoj opustošene Kočevske. Znal je združiti in pridobiti sposobne ljudi in sodelavce (Jože Košir, Nace Nagode, Janez Pirnat, Jože Zagar-Jagro, Tone Čuk idr.), da so v porušeni Kočevski ustvarili temelje za razvoj družbenega kmetijstva in drugih gospodarskih panog, zlasti industrije.

Po ukinitvi okraja Kočevje je bil Jože Klarič tajnik sveta za združništvo pri Gospodarski zbornici Slovenije do leta 1966, ko je bil upokojen.

Jože Klarič je bil resničen lik človeka, ki se je v celoti podrejal idealom, h katerim so od nekdaj strmeli delovni ljudje. Znal je priložnosti preprostim ljudem, s katerimi je ohranil trajne stike.

Na spominskem obeležju prvoborcu Jožetu Klariču, ki bo odkrito 29. junija v Novih selih je vklesano besedilo pesnika C. Zlobca:

V NAŠ ČAS SI STOPIL
KRAHOR LUC, SVETLOBA
PRIHODNOSTI, KI UPANJE
PRINAŠA. VSA TVOJA POT
BILA JE BOJ, ZVESTOSTA
ŽIVLJENJU, TAKŠNA NAJ
BO TUDI NAŠA.

CIRIL ZLOBEC

Viktor Dragoš Nace Karničnik

Francetu Ožboltu v slovo

Franceta Ožbolta, nosilca Partizanske spomenice 1941, borca NOV, aktivista OF in partizanskega pesnika ni več med nami. Na njegovo zadnjo pot smo ga pospremili 16. maja v Kočevju.

Rojen je bil 9. maja 1921 v Kočarjih. Že pred vojno se je vključil v delavsko gibanje. Leta 1938 je bil sprejet v SKOJ, leta 1939 v KPJ, izvoljen pa je bil tudi v okrožni komitej SKOJ.

Med vojno je bil član okrožnega odbora aktivistov OF in med organizatorji vstaje na območju od Suhe krajine do Kolpe. Krajši čas je bil v Can-karjevih brigadah, nato pa zaradi bolehnosti spet poslan na teren kot aktivist. Dokončal je tečaj za ljudske talente Slovenskega narodnega gledališča v Semicu. Bil je tudi poveljnik narodne zaščite na Kočevskem.

Že med vojno in tudi po njej je pisal pesmi, predvsem o Belci krajini. Kočevju, Kočevski in Kolpi. Je tudi avtor besedila pionirske himne Mi smo slovenski pionirji in pesmi Mladi pionirji, ki so jo prepevali že med vojno.

Po vojni je delal najprej na kulturnem področju, v mladinski organizaciji, bil pa je tudi med

organizatorji mladinskih delovnih akcij. Deloval je v mnogih organizacijah in društvih, najbolj prizadevno pa v gasilstvu in pri krajevni skupnosti.

Za svoje delo je prejel mnogo priznanj in odlikovanj, vojaških in delovnih, med katerimi naj omenimo le partizansko spomenico 1941 in bronasto jelko, najvišje priznanje KS Kočevje-mesto.

Med občani je bil priljubljen predvsem zaradi poštenosti, delavnosti in tovarišva.

J.P.

Srečanje pri Taborski steni

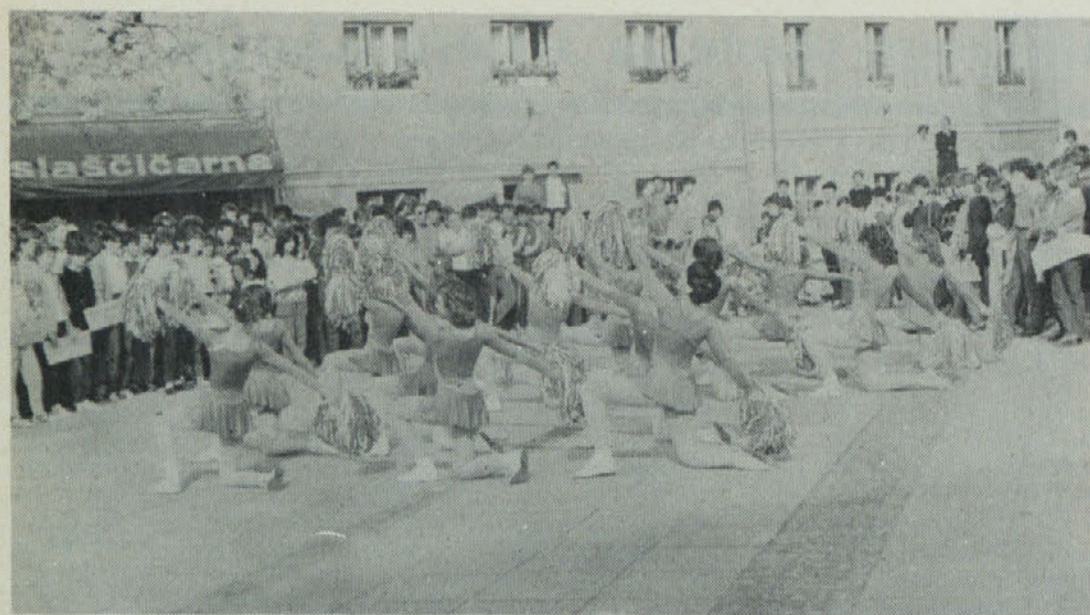
V organizaciji Osnovne šole Vas – Fara je bilo v soboto 31. maja pri Taborski steni svečano srečanje mladine, borec NOV, pripadnikov JLA in ostalih občanov. Taborska stena leži visoko med skalovjem nad naselji Belica, Bezgovica, Žurje, Papeži in ostalimi vasi in zaseda v tem predelu doline Čabranke. V tej votlini se je spomlad nastanil partizanski Kočevski odred. Daljši čas bivanja borec na enem mestu je imel za posledico, da je o tem

vedelo večje število okoliških prebivalcev. Prišlo je do izdaje in napad na ta kraj. Italjanske enote so v jutranjih urah 24. julija 1942 izvršile napad in prizadevale borcev med udarec. Slavnostni govornik tov. Tone Hočevar, ki je bil udeleženec tega boja, je navzoče podrobno seznanil s potekom te akcije. Zraven številnih občanov se je trega slava udeležila mladina iz sosednjih občin – Delnice in Čabar.

VI Viktor Dragoš

Borci kočevskega bataljona zgodaj spomladi 1942

Pred pričetkom tekmovanja je bil krajši kulturni program

Kočevje – gostitelj mladih

V okviru praznovanja dneva mladosti je bilo Kočevje 24. 5. 1986 gostitelj mladih udeležencev regijskega tekmovanja v znanju in veščinah »MLADI V SLO IN DS«.

Tekmovanja so se udeležile zmagovalne ekipe iz predtekmovanj, ki so bila izvedena na osnovnih in srednjih šolah ljubljanske regije. Tekmovanje je obsegalo teoretični del preverjanja znanja iz civilne zaštite, prometne vzgoje, topografije in orientacije in kako preživeti v najtežjih razmerah. Ekipe srednjih šol pa so imele še dodatna vprašanja iz RBK zaštite in dekontaminacije. Drugi del tekmovanja pa je bil praktični preizkus teoretičnega znanja, ki je obsegal: orientacijski pohod, reševanje nalog iz praktičnih veščin in streljanje. Zaključni del pa je obsegal razglasitev rezultatov in podelitev nagrad.

Mladi tekmovalci so prispeli v Kočevje s posebnim vlakom. Mladina Kočevja je tekmovalne ekipe pričakala na postaji z godbo na pihala. Zbor vseh tekmovalnih ekip je bil v centru mesta na ploščadi (ki je še v gradnji), kjer je bila krajša otvoritvena svečanost. Pozdravni govor je imel tov. Alojz Petek, predsednik OK SZDL Kočevje, ki je med ostalim dejal: »Zavedati se moramo, da je danes predvsem znanje tisto orožje, s katerim lahko branimo naš

sistem in našega človeka v vseh pogojih dela in življenja.« Nato je zaželel vsem ekipam in spremljevalcem prijetno počutje v Kočevju in tekmovalnim ekipam obilo uspeha pri samem tekmovalju.

Največji živ-žav pa je bil na prostoru, kjer je bilo razstavljeno sodobno orožje. Mnogi izmed pionirjev in tudi starejši pa so doživeli svoj prvi polet s helikopterjem in si ogledali Kočevje iz višav.

Po zaključnem tekmovalju so bila izražena mnenja in zapazanja in podane izjave. Med ostalimi so o opravljenem tekmovalju rekli: **JANKO HALER** – Zavod za šolstvo SRS: »Ugotavljam, da je pripravljali odbor pri OK SZDL Kočevje tekmovalje organiziral zelo dobro, da so sodniki svoje delo opravili zavzeto in vestno in da so sodelavci, predvsem učitelji in profesorji, res požrtvovalno opravili svoje naloge.«

TATJANA PAVŠAR – MILOVANOVIČ – republiški sekretariat za SLO in DS: »Vzdušje na tekmovalju je bilo izredno. Povsod se odraža dobra organiziranost in medsebojna povezanost. Navdušena sem nad

skladnim delovanjem vseh služb, od starata do cilja. Angažirali ste izredne ljudi.«

PETER ŠOBAR – ravnatelj OSNOVNE ŠOLE ZBORA ODPOSILANCEV KOČEVJE:

»Vsem sodnikom, organizatorjem in ostalim sodelujočim se za sodelovanje in požrtvovalno aktivnost pri izvedbi tekmovanja zahvaljujem. Naj omenim, da so poleg pedagoškega kadra osnovne in srednje šole sodelovale še naslednje organizacije in društva: AMD Kočevje, Občinska organizacija ZVB NOV, Občinska zveza ZRVS, Občinska GZ, medicinske sestre Zdravstvenega doma Kočevje, pripadnice enot CZ in PMP, Strelsko društvo Kočevje in AK Kočevje. Vsem iskrena zahvala.«

MAG. IVO PREZELJ in ALOJZ ČAMPA – Sodnika za teoretični del tekmovanja:

»Posamezna ekipa je reševala testne pole kolektivno. Iz rezultatov je razvidno, da vsebinsko dobro poznajo, saj so rešili pravilno nad 80 % testnih vprašanj.

Kot tekmovalci so bili zelo sproščeni, vendar disciplinirani. Vzdušje pri mladih je bilo izredno. Vidi se, da jim je vse-

Del nastopajočih tekmovalnih ekip

Brigada Kočevski zbor

Pred nami je sezona brigadirskih delovnih akcij. Tudi MDB KOČEVSKI ZBOR se pripravlja za odhod na mladinsko delovno akcijo Orahovica (SR Hrvatska). Le-ta bo potekala od 29. junija do 26. julija 1986. Brigada KOČEVSKI ZBOR mora šteti najmanj 38 brigadirjev, če hočemo zadovoljiti normativom, ki so predpisani. V tem trenutku razpolagamo z 39 evidentiranimi, kar pomeni, da bo tu prisotno še nekaj osipa. Pred nami so razgovori z vodilnimi delavci in s samoupravnimi organi v OZD glede odhoda njihovih delavcev in štipendistov na MDA. Pričakujemo razumevanje in pomoč vseh subjektivnih sil, ker le tako lahko zagotovimo popolno brigado, ki je opredeljena v samoupravnem sporazumu o MDA za leto 1986.

Brigada bo pred odhodom na akcijo izvolila tudi svoje vodstvo in vse potrebne organe, ki so pogoj za njeno delovanje.

Želimo ji uspešno zastopanje občinske organizacije ZSMS Kočevje.

BRIGADIRSKI ZDRAVO!

M. G.

Brigada Kočevskega zbora

25 let Glasbene šole Kočevje

V petek, 30. maja 1986, smo se ljubitelji dobre poustvarjalne glasbe zbrali v Šeškovem domu, da bi prisluhnili slavnostnemu koncertu ob 25-letnici Glasbene šole Kočevje, da bi skupaj s pobudniki, gojenci in ljubitelji glasbe sodoživljali in obujali spomine, ki so pred petindvajsetimi leti narekovali ustanovitev šole, ki v kulturnem življenju Kočevja zavzema še kako pomembno mesto.

Besede malo povedo o resnični vrednosti Glasbene šole v vsem tem obdobju, saj si v Kočevju ne znamo in ne moremo predstavljati prireditve, na kateri ne bi sodelovali tudi

učenci Glasbene šole, posebej pa bi rada izpostavila ustvarjalno pedagoško delo tov. učiteljev, ki so s svojim znanjem in predanostjo vzbudili mladim rodovom ljubezen do glasbe, za katero vemo, da je zakoreninjena v vsakem človeku, čeprav pri vsakem ne pride enako do izraza in ni enako globoka.

25 let poučevanja in hotenja do tja, kjer se glasba odpre in razodene, zaživi in postane zares darežljiva glasbeniku in poslušalcu... to je dejanje, ki ga znamo in moramo ceniti.

V vseh teh letih so se izmenjale številne generacije gojencev. To pomeni vedno novo mladost, živahnost, podjetnost, pogumnost in seveda glasbo, ki kot žareče jedro razveseljuje in nas združuje, zato je naša Glasbena šola vedno mlada.

Veseli smo, da iščejo mladi lepoto v glasbi, ki je najgloblje in najbližje človekovo izrazno sredstvo. Prav lepota pa je tisto, kar nas plemeniti in bogati in lepša naš vsakdan. Zaželim jim, da naj vedno znova doživljajo svetle trenutke v radosti ustvarjanja in poustvarjanja, saj pravi znani besedni umetnik: »Iz glasbe prihaja čar, ob katerem se morajo upokojiti vse skrbi in vse bolečine srca.«

Glasba, ki smo jo slišali, je dala slavlju ritem in mero, zven in globino, odklenila je spomine in naj ubira poti, ki jih poznamo in imamo radi.

Ob jubileju šole čestitamo tov. prof. Milošu Humeku, dol-

goletnemu ravnatelju in odličnemu glasbenemu vzgojitelju, sedanjemu ravnatelju tov. Adiju Škorjancu, tov. Jožetu Papežu in vsem tistim, ki so na svoji življenjski poti odločilno bogatili kočevsko glasbeno in pevsko ustvarjalnost.

Dragica Gornik

Uspešno zaključen tečaj

AMD Kočevje je tudi v letošnjem šolskem letu organiziralo brezplačni tečaj za šoloobvezne otroke, starejše od štirinajst let, na katerem so se usposabljali za varno in pravilno vožnjo s kolesom z motorjem.

Na tečaj se je prijavilo nad 50 učencev. Nekaj jih je sicer omagalo in tečaja niso zaključili. Večina pa jih je vztrajala neglede na težavnost in obilnost posredovane snovi in znanja. Izpit je uspešno opravilo 28 učencev, osem pa jih ima pravico izpit ponoviti in ga ob boljšem znanju tudi uspešno opraviti.

Tako so bili staršem prihranjeni dokaj visoki izdatki za tečaj in stroške izpita. V bodoče pa jim bodo prihranjene neprijetnosti, ki izhajajo iz voženj brez izpita in prometnega neznanja otrok.

I. V.

Postal sem mladinec

Mladinska organizacija je organizacija naše prihodnosti. Vsak mlad človek je vključen vanjo. V njej sodeluje in je njen aktiven član. Danes mladi nimamo velikega vpliva v mestu, zato se moramo truditi, da bomo to v najkrajšem času dosegli. Od nas pričakujejo največ. Mi smo tisti, ki bomo nadaljevali, kar so dosegli naši očetje in matere. 23. maja je ta čast doletela tudi nas.

Bilo je prekrasno sončno jutro. Po skupinah smo se približevali avtobusni postaji, kjer so že čakali avtobusi. Vsi radostni smo se posedli na sedeže v avtobusih. Peljali smo se mimo Starega loga, Žužemberka in kmalu dosegli naš cilj – Bazo 20 v Rogu. Med potjo smo si ogledali spomenike in spominska obeležja iz NOB. Na cilju smo se razburjeni in neučakani vsuli iz avtobusov in hiteli po gozdni poti do mesta, kjer bomo postali mladinci. Vsedli smo se na lesene klopi in občudovali naravo ter nestrpnost čakali na svečani trenutek. Na oder je prišel tovariš Fink, ki nam je predstavil pomen in delovanje Baze 20 pripovedoval je o njenih hudih trenutkih in maščevanju sovražnika nad kmeti okoliških vasi. Njegov govor nas je pretresel in začutili smo, kakšne muke in težave so pestile naše borce. Kako so vzdržali vse muke in

bolečine in si vedno pomagali med seboj. Tako si moramo tudi mi mladi. Pomagati moramo tudi drugim, ki sami nimajo dovolj moči. Zatem je sledil program, ki smo ga sami pripravili. Ob veselih pesmih in skečih smo kmalu pozabili na težke čase. In končno je nastopil težko pričakovani trenutek. Tovariša razredničarka nam je razdelila značke in postali smo mladinci.

Gobarski kotichek

Med gobarji so vse pogostejši pogovori o tem, ali bomo lahko jedli gobe ali pa jih bomo samo nabirali in opazovali. Mnenja so deljena. Nekateri so gobe jedli v času, ko je bila kontaminacija najvišja. Nekateri znani gobarji, naprimer dr. Vrščaj, pa menijo, da bi letos gobe samo opazovali.

Tako kot druga zelenjava, so se tudi gobe navzele radioaktivnosti. Strokovnjaki pravijo, da je sedaj največ radioaktivnosti v zemlji in verjetno pride ta z gobo na površino. Previdnost je prav gotovo tudi pri gobarjenju mati modrosti!

Že dolgo je znano, da ima okolje večji vpliv na gobe kakor na druge rastline. V gobah so našli precejšnjo dozo težkih kovin (kadmij, živo srebro, svinec). Pri nabiranju se je potrebno izogniti krajem, kjer je okolje bolj onesnaženo. Posebno velja to za pas okrog večjih prometnic in ob tovarnah, ki prek dimnikov izločajo dosti škodljivih plinov.

Niso redki gobarji, ki menijo, da bi gobarjenje dvignili na višjo kvaliteto, če bi na prvo mesto postavili interes po opazovanju in spoznavanju gobjega bogastva, drugotnega pomena pa bi bilo, kaj bomo od tega dali v lonec. Tako se je skozi čas razvijal lov in ribolov.

Na skupščini Zveze gobarskih družin Slovenije, ki je bila 24. maja, je bilo povedano, da v nekaterih občinah pripravljajo odloke o omejitvi nabiranja nekaterih vrst gob. Lani so

Ponosni nase smo si čestitali med seboj in odhiteli v avtobuse. Svojo pot smo nadaljevali po Beli Krajini, kjer smo si ogledali vse pomembne spomenike in spominska obeležja med NOB.

Ta dan mi bo ostal v najlepšem spominu.

Boštjan Kocjan, 7. b

OŠ Zbora odposilancev Kočevje

Še marsikaj potrebujemo

Ko sem bil mlajši, nisem razmišljal o tem, kdo je zgradil vrtec, šolo, telovadnico, ceste, elektriko. Menil sem, da vse to mora biti, ker to potrebujemo.

Tudi elektriko, pa vodo-vod potrebujemo, luči ob cesti in pločnike za varno pot v šolo in bolnišnice. Vse to in še marsikaj nam je potrebno. Učenci potrebujemo šolo s kabinetskim poukom, s centralno kurjavo in sodobno telovadnico. Pa vendar so učenci podružničnih šol prikrajšani za vse to. Marsikateri vas je še brez vodovoda in javne razsvetljave.

V bolnišnicah je premalo postelj za bolnike, aparati so zastareli.

Mladi nimajo primernih prostorov, kjer bi izvajali različne interesne dejavnosti. Žal za vse dejavnosti, posodabljanje in opremljanje potrebujemo denarna sredstva.

Ko bom odrasel, bom tudi jaz glasoval za samoprispevek.

Mitja Letig,
8. b OŠ
Zbora odposilancev
Kočevje

Na zadnjem gobarskem večeru smo se dogovorili za drug čas gobarskih sestankov. V Ljudski knjižnici se bomo sestajali vsako drugo sredo, in sicer ob 19. uri. Tako bo sestanek 11. in 25. junija. Za upokojece in druge člane gobarske družine pa bo determinacija gob tudi prvi in tretji torek (3. in 17. junija) ob 17. uri v domu upokojecev pri avtobusni postaji.

Naberite gobe, največ dve iste vrste, ne premlade in ne pre-stare, in jih prinesite na gobarski sestanek. Važno je, da je goba cela, tudi z dnušcem. Zapišite si, na kaki podlagi ste jo našli in kje. Gobe nekaj dni ohranimo v hladilniku, ali pa v krep papirju in na hladnem.

M. C.

Šport

Obvestilo

Zveza telesnokulturnih organizacij Kočevje obvešča vse tiste občane, ki so se radi udeleževali tradicionalnega pohoda Po poteh prijateljstva, organiziranega v počastitev praznika OF, DA JE TA MANIFESTACIJA LETOS PRELOŽENA NA JESEN.

Zakaj tako? Letošnja dolga zima in neprimerno vreme za vadbo v naravi, nas je vodilo k temu, da smo za praznik OF organizirali pohod na Pugled. Ta pohod ni imel tekmovalnega značaja, zato je bil primernejši za ta čas. Želeli smo pohod Po poteh prijateljstva organizirati v mesecu maju, pa nam obilica drugih akcij to ne dovoljuje. Vedeti morate, da vse telesnokulturne prireditve organizirajo in vodijo amaterski delavci, zato težko uskladimo tako obširen program. V mesecu maju in prvi polovici junija so bile sledeče prireditve: Mladi v SLO in DS za osnovne in srednje šole (regijsko tekmovalno), področno prvenstvo v atletiki za osnovne in srednje šole, Pionirske športne igre občin Delnice, Ribnica in Kočevje v osmih športnih panogah, republiško prvenstvo v atletiki za srednje šole. Letne športne igre delavcev SOZD Slovenijales v sedmih športnih panogah, poleg teh pa vsa redna tekmovalna, ki se jih udeležujejo naši klubi in društva.

Za POHOD PO POTEH PRIJATELJSTVA VAS NE BOMO PRIKRAJŠALI. Izvedli ga bomo v prvi polovici meseca septembra.

Opravičujemo se za tako odločitev, vendar ne gre drugače. Upamo, da bo v jeseni kljub temu udeležba številna, tako kot vsa prejšnja leta.

ZTKO Kočevje

Namizni tenis

Tradicionalni mednarodni namiznoteniški turnir za pionirje in pionirke

Za prvomajske praznike tudi pionirji Namiznoteniškega kluba Kočevje niso počivali. V Umagu so se udeležili tradicionalnega mednarodnega turnirja. V ekipni konkurenci so med dvajsetimi ekipami osvojili odlično tretje mesto. Da so si priborili to mesto, so morali premagati ekipo BAGATA iz Zadra (rezultat: 3:1 za Kočevje). Prvo mesto je osvojila ekipa Valpovka, drugo Mundus iz Varaždina, tretje Kočevje in četrto Bagat.

Med posamezniki je nastopilo 53 udeležencev. Odlično se je odrezal Murn Damjan, ki je osvojil tretje mesto. Pred njim sta bila le Davor Karlovič (Bagat, Zadar) in Ronald Redžep (Mundus, Varaždin). Rezultati tega tekmovanja bodo vplivali na rang lestvico in tudi na izbor selekcij.

Arko Cveto

so pred sezono predvidevali uvrstitev na tretje mesto in tako uvrstitev so tudi ustvarili. To je že tretja sezona, da se uvrščajo na tako visoko mesto v najkvalitetnejšem slovenskem tekmovanju. Pred njimi so letos igralci iz Murske Sobote in Vesne iz Ljubljane, ki so bili premočni nasprotniki za vse sodelujoče ekipe.

Vrstni red:

1. Murska Sobota	34 točk
2. Vesna	28 točk
3. Kočevje	24 točk
4. Kranj	20 točk
5. Radgona	16 točk
6. Pol. - Olimp.	16 točk
7. Branik	15 točk
8. Kemičar	12 točk
9. Novo mesto	4 točke
10. Gorica	3 točke

Iz lige sta izpadli zadnji dve uvrščeni ekipe.

Arko Cveto

Odbojka

Tudi odbojkarji so zaključili tekmovalno sezono 1985/86. Iztržili pa so le polovičen izkupiček. Moška ekipa je namreč izpadla iz I. slovenske lige, ženske pa so zasedle odlično tretje mesto.

Člani so po slabem prvem delu tekmovalj v drugi polovici zaigrali mnogo bolje, vendar zaradi prevelikega zaostanka niso uspeli pobegniti z dna lestvice. Škoda, saj po kvaliteti igrskega kadra sodijo v I. slovensko ligo. Izpadu je v prvi vrsti botroval odhod igralcev v JLA pred pričetkom tekmovalne sezone, potem pa po več zaporednih porazih slaba psihična pripravljenost. V drugem delu, ko se je ekipa ponovno kompletirala, pa je bilo že vse prepozno. Tako bo treba v naslednji sezoni ponovno v boj za povratek v najboljši slovenski razred.

Članice pa so to sezono odigrale tako, kot redkokdaj. Pomlajena ekipa je iz kola v kolo igrala bolje in na koncu osvojila presenetljivo tretje mesto. Tega si v začetku sezone verjetno nihče ni upal niti pomisliti. Tretje mesto je najboljša uvrstitev ženske odbojkarske ekipe, odkar nastopa v slovenskih ligah.

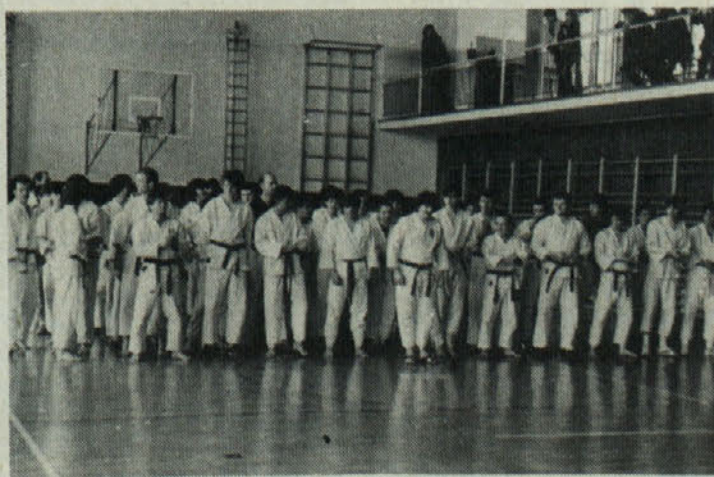
Arko Cveto

Karate

Karate klub Kočevje je tudi letos organizator karate turnirja v Sankukai stilu. Turnir je bil 11. maja v Kočevju. Sodelovali so klubi iz Ljubljane, Domžal, Mengša, Komende, Jarš, Lukovice, Ivančne gorice, Hrastnika, Dola, Ribnice in Kočevja. Vsega skupaj je nastopilo okoli 100 udeležencev.

Poleg tekmovalnega dela je bilo na srečanju organizirano tudi predavanje in prikaz samooobrambe.

V višji kategoriji je zmagal Kastelic Jože iz Ivančne gorice, drugi je bil Šorotar Slavko iz Domžal, tretje in četrto mesto pa sta si delila Levstek Tomaž (Ribnica) in Lavrič Miha (Mengeš). V srednji kategoriji je zmagal Oražem Brane iz Kočevja, drugo mesto je dosegel Vatovec Bogo iz Ljubljane, tretje do četrto mesto pa sta si delila

Andolšek Marko in Tanko Marjan, oba iz Ribnice. V katah za ženske je zmagala Sonja Čoso iz Ljubljane, druga je bila Tatjana Grušič iz Ljubljane, tretja Andreja Potočan iz Domžal in četrta Barbara Zupanc iz Domžal.

Borbe so bile dinamične in zanimive, prav tako pa tudi kate in prikaz samooobrambe. Karate klub Kočevje se je ponovno izkazal kot dober organizator in tudi kot klub, ki ima dobre tekmovalce.

Kužnik Marjan

Atletika

Kros Osilnica '86

KROS - 1986 ZA KRAJEVNI PRAZNIK KS OSILNICA »21. maj«, KI JE BIL 23. 4. 1986 V OSILNICI

REZULTATI:

I. CICIBANI	500 m
1. TOMEČ Jože	1:29
2. VESEL Nataša	1:38
3. KLEPEC Nenad	1:40
4. ERENT Igor	1:42
5. VESEL Darja	1:53

II. PIONIRJI	1.500 m
1. KOVAČ Simon	4:43
2. TOMEČ Toni	4:45
3. ERENT Natalija	4:53
4. TROHA Jožica	4:59

III. MLADINCI	2.500 m
1. ŠTAMFELJ Stanko	5:39
2. ŽAGAR David	5:45
3. ŽAGAR Janez	5:48
4. OSVALD Zdravko	5:55
5. JANEŽ Rajko	5:58
6. ŽAGAR Stanko	6:03
7. ŽAGAR Zvonko	6:08
8. ŠTIMEČ Drago	6:10
9. MARKOVČIČ Branko	6:12

IV. ODRASLI	2.500 m
(nad 27 let)	
1. JANEŠ Anton	7:00
2. VESEL Cveto	7:10
3. ERENT Albin	7:15

Kros Osilnica - 1986 je organiziralo KSD »Tone Ožbolt« Osilnica.

Športna prireditev je v celoti uspešno v zadovoljstvo prireditelja, tekmovalcev in gledalcev.

Nogomet

Turnir v malem nogometu

Na dan mladosti 25. 5. in tudi v počastitev krajevnega praznika KS Osilnica (21. maj), je KSD »Tone Ožbolt« iz Osilnice organiziral na igrišču v Podvrhu nogometni turnir in povabilo večje število ekip.

Turnirja so se udeležile samo štiri ekipe, kajti na ta dan imajo po vseh KS različna tradicionalna tekmovalja.

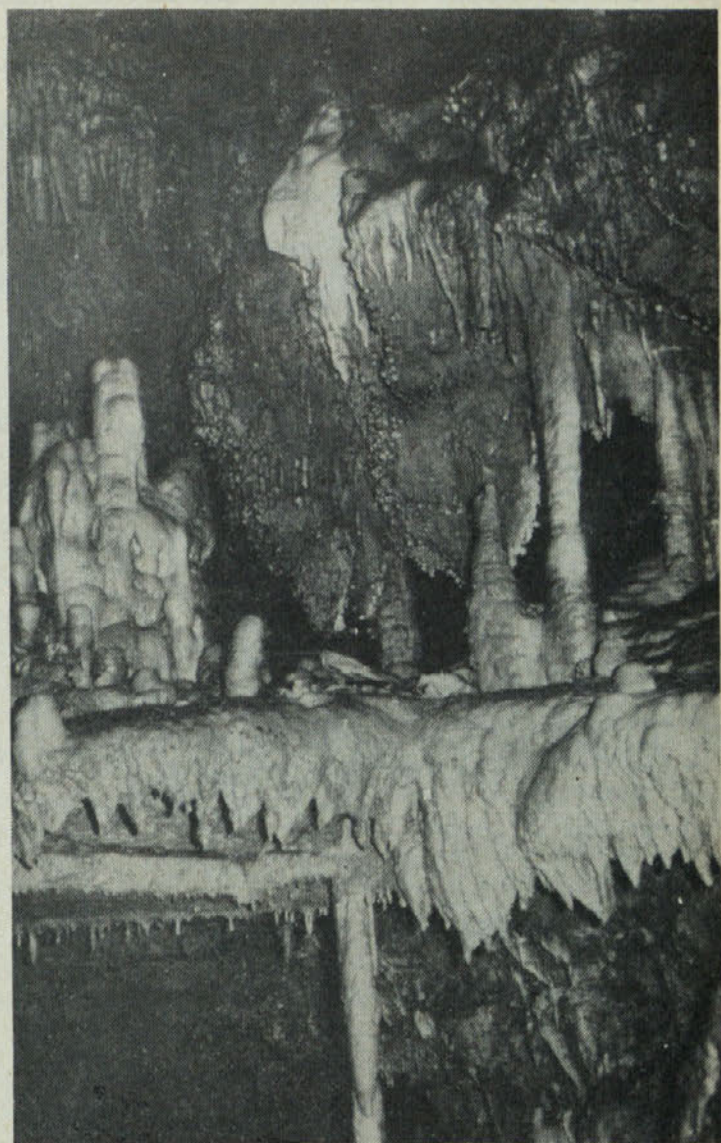
Prvo mesto je zasedla ekipa »LIV« Osilnica, drugo ekipa Plešči, tretje pa »Krepma« iz Grintovca. Sodelovala je tudi ekipa Podvrha v izredno mladi sestavi in nepopolna.

Turnir je privabil tudi nekaj gledalcev, tako da smo uspešno počastili dan mladosti in naš krajevni praznik.

KSD T. OŽBOLT, Osilnica

Jamarstvo

Jamarska zveza Slovenije vsako leto ocenjuje delo svojih osnovnih organizacij. Osnova za oceno delovanja društev so zapisniki dela teh društev. Na osnovi zapisnikov in kriterijev je Zveza ugotovila, da je bilo društvo iz Rakeka najaktivnejše v letu 1985. Zbralo je 233 točk. Na drugem mestu je društvo iz Novega mesta s 150 točkami in tretji pa so Kočevci, ki so si prigarali 145 točk. To je lep uspeh, ki potrjuje, da so naši jamarji izredno aktivni in zelo uspešni pri svojem delu. Za seboj so pustili marsikatero zvence ime in mnogo večje kraje kot je Kočevje. Naj jih naštejemo po vrstnem redu, tako kot so si priborili točke: Sežana, Ljubljana-matica, Koper, Postojna, Ribnica, Divača, Železničar - Ljubljana, Topolšica, Straža, Domžale, Proteus - Ljubljana, Trst in drugi. Delo, ki ga člani Društva za raziskavo jam Kočevje opravljajo, je za večino občanov anonimno. Verjetno nas je zelo malo, ki vsaj približno vemo kaj delajo (delajo pa ogromno). Raziskujejo razne jame (že poznane, nove), iščejo vodne vire, čistijo razne požiralnike, rišejo karte jam, trudijo se, da zaščitijo tiste objekte, ki so lepi, vzgajajo in šolajo stare in nove kadre in vse drugo, ki je za to dejavnost specifično. Pri svojem delu pa se srečujejo z nemalo težavami. Tu so v prvi vrsti finančna sredstva - vse kar rabijo za svoje delo, je izredno drago. Težko pridejo do novih kadrov. Podmladek se težko pridobi, saj je pri vseh nas prisoten nekakšen strah pred »temnimi luknjami«, zaradi česar posebno starši nismo navdušeni nad tem »športom«. Težko se pride do opreme, ki je v največji meri

Jama pri Mozlju

odvisna od uvoza. Kljub vsem tem problemom pa jamarji delajo in kot vidimo - zelo uspešno. Manjka samo še to, da svoje delo pokažejo tudi širšemu občinstvu. Za to imajo dovolj možnosti. Marsikatera jama, ki so jo odkrili, je lepša od nekatere

rih zelo razvpitih jam po Sloveniji.

Zato, vse, ki jih zanima odkrivanje nečesa novega in ki imajo tudi veselje do »alpinizma«, vabimo v svoje vrste. Dolgčas ni pri njih nikoli.

Cveto Arko

Na zaključni prireditvi v Beogradu

V počastitev 25. maja - dneva mladosti je delegacija občinske organizacije ZSMS 24. maja odpotovala v Beograd. Tu si je ogledala zaključno prireditev, ki je potekala na stadionu JLA. Delegacija je štela 18 mladincev, ki so zastopali osnovne organizacije ZSMS iz organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in šole. Geslo, na osnovi katerega je bil pripravljen celotni program zaključne prireditve, se je imenovalo »PREBUDI SE, NEKAJ SE DOGAJA - TVOJA USODA SE REŠUJE«. S to vsebino smo mladi prikazali, da želimo biti soustvarjalci današnjega dne in

boljšega jutri. Vrhunec prireditve je bil ob prihodu zvezne štafete mladosti na stadion ter njena predaja predsednici zvezne konference ZSMJ Silviji Žugič-Rijavec, ki je s svojim zaključnim govorom poudarila, da le s skupnimi močmi lahko nadaljujemo z izgradnjo našega gospodarskega in političnega sistema ter tako ohranimo svojo zemljo, ki že več kot štiri desetletja nosi ime Jugoslavija. Poudariti je potrebno, da se je sama vsebina zaključne prireditve dosti spremenila, medtem ko je zunanji videz ostal nespremenjen. Tako bo potrebno na nivoju zvezne konference ZSMJ v nas-

lednjem mandatnem obdobju poiskati skupni imenovalec z ostalimi republikami ter spremeniti tudi ta del zaključne prireditve.

Osnova prireditve mora temeljiti na množičnosti, kar je pogoj za frontno mladinsko organizacijo.

M. Glavač

Po poteh notranjskega in kočevskega odreda Kros Osilnica '86

V počastitev praznika Krajevne skupnosti Osilnica je kulturno športno društvo Tone Ožbolt organiziralo tradicionalni pohod Po poteh notranjskega in kočevskega odreda.

Izpeljan je bil 18. maja. potekal pa je na območju Osilnica - Čačič - Šajbnik - Preska - Dragarji - Podpečica - Belica. Udeležili so se ga borci, mladina in drugi občani, skupaj okoli 25 udeležencev. Pohodnikom je spregovoril domačin, narodni heroj Jože Ožbolt - Stanko, ki je poudaril predvsem potrebo po enotnosti, saj je razdvajanje povzročilo težave že med vojno.

KSD T. Ožbolt, Osilnica

Pismo iz Maribora

V Kočevskih novicah, št. 2 z dne 11. 3. 1986, je bil objavljen članek (v rubriki: Zanimivost v besedi in sliki) z naslovom NOGOMETNI KLUB KOČEVJE, avtorja Vladimira Gašparca. Vladimir Kosi iz Maribora, dober poznavalec nogometa in predvojnih razmer v Kočevju ter nekdanji aktivni športnik, je povsem slučajno prišel do navedene številke novic. Poleg niza ostalih informacij je v svojem pismu posredoval tudi popravek datuma odigrane tekme. Tekma med NK Goraninom in Kočevjem ni bila odigrana v Delnicah 7. 8. 1936, temveč 16. 8. 1936. Rezultat tekme je bil 2 : 5 v korist Goranina.

V prilogi pisma je poslal tudi pet slik iz navedenega obdobja, ki jih je bogato dokumentiral, z željo, da bodo posredovane skupaj s podatki vodstvu nogometnega kluba Kočevje kot dopolnitev zgodovine kluba oz. predvojnega športne dejavnosti na Kočevskem.

Slike bodo preslikane, originali pa vrnjeni lastniku. Kopije slik in posredovani podatki bodo

posredovani tako klubu kot tudi muzeju.

Za sodelovanje pri zbiranju fotodokumentacije iz predvojnega življenja in dela na Kočevskem se Vladimiru Kosiju in vsem, ki so posredovali do sedaj fotodokumentacijo, zahvalujemo. K sodelovanju pa vabimo tudi ostale, ki bi s svojimi prispevki kakorkoli lahko obogatili zgodovino Kočevja oz. Kočevske.

UREDNIŠTVO KOČEVSKIH NOVIC

Ureditev klubskega prostora

V juniju bodo v Kočevju športne igre Slovenijales. To zahtevno tekmovalje organizira LIK Kočevje.

V obsežnih predpripravih so bile dogovorjene vse obveznosti, kot tudi sistem tehnične izvedbe tekmovalj.

Del tehnične obveznosti izvedbe tekmovalj so prevzeli klubi in društva naše občine.

Za svoje delo ne bodo dobili

plačila; v zameno za njihov prispevek je OZD LIK daroval pohištvo za opremo klubske sobe v vrednosti realnih stroškov obračuna.

Del pohištva je dokupil še center za VIGŠO Kočevje. Tako ima telesna kultura končno ustrezno urejeno predavalnico oziroma klubski prostor, ki služi različnim namenom.

Cveto Arko

Končano je tekmovalje v I. slovenski namiznoteniški ligi za sezono 1985/86. Kočevski igralci

zanimivosti v besedi in sliki · zanimivosti v besedi in sliki · zanimivosti v besedi in sliki · zanimivosti v besedi in sliki

Najboljša skupina II. brigade na Mestnem vrhu maj–junij 1949 s komandirjem Jakobom Jeronijem, še živečim na Velikem Osolniku, ki letos slavi 90-letnico.

Fotografija spominja

O minulih dogodkih v naših gozdovih vse manj vemo. Starih gozdarjev, ki so marsikaj vedeli, je vse manj, nihče pa ni dogodkov zapisal. Podatki o njih so

tako skopi in nezanesljivi ali pa jih sploh ni.

Vse bolj blede tudi spomin na tako imenovana planska leta – razdobje med letom 1945 –

1950. To je čas intenzivne obnove dežele, čas, ko smo ostajali sami zaradi resolucije informbiroja, čas, ko nismo imeli tega kot gozdove. Gozd je

moral dati les za obširna gradbišča, za kurjavo in še marsikaj, zlasti pa za izvoz. Potrebno je bilo posekati čim več dreves, in to najlepših, povsod tam, kjer je bil možen odvoz na žage ali železnico. Ker ni bilo dovolj sekačev, so v naših gozdovih delale frontne brigade iz vseh delov Slovenije, ki pa največkrat niso bile večje gozdarske delavice. Tedaj še ni bilo motork. Delavci so uporabljali ročne žage. Tudi za spravilo so voznike mobilizirali ne glede na to, če so smeli delati v gozdu ali ne. Brigade so sestavljale tudi ženske. Vsi skupaj so bivali v preprostih barakah, postavljenih v gozdovih. Pri delu so bili razdeljeni v skupine in brigade. Za uspešno delo so posamezne skupine in brigade prejele prehodne zastave, posamezniki pa so bili proglašeni za udarnike. Gozdarji so se ukvarjali predvsem z evidenco in vsakodnevnimi poročili. Strokovno delo je bilo nezaželeno.

Po letu 1950 so se sečnje zopet normalizirale in gozdarstvo se je vrnilo k stroki. Težko je oceniti koristnost teh planskih let. Gotovo niso bila tako uspešna, da bi jih veljalo ponoviti in na ta način rešiti naše gospodarske težave. Gospodarske razmere v svetu so danes le drugačne kot so bile po drugi svetovni vojni.

Anton Prelesnik

Spomeniki NOB

Spomenik padlim za svobodo v Strugah

Krajeno ime Struge je verjetno dobilo svoj naslov po prirodnem svojstvu, t. j. po značilnem obnašanju vremenskih razmer in kraških pojavov. Za kraška področja so značilne kraške reke ponikalnice z njihovimi podzemeljskimi tokovi, požiralniki, vrelci ter suhi strugami. Podzemski tokovi kraških rečic in potokov (Robarka, Rašica, Šica) se vijejo od požiralnikov dalje proti Dobremu polju. Ob velikem dežju se požiralniki in suhe struge napolnijo in združijo z vodo, ki jo bruhajo Podpeška, Kompoljska in Podgorska jama »Puhavka« in mnoge jame izpod Ribniške Male gore v Strugah. Ob veliki povodnji se struge spremenijo v globoko jezero, ki visoko zalije tudi vasi, zlasti Podtabor.

Področje Strug sestavljajo naslednja naselja: Čatež, Kolenča vas, Lipa, Paka, Potiskovec, Pri cerkvi, Polom, Podtabor, Rapljevo, Seč, Tisovec, Tržič in Vrbovec.

Kakor vsa Kočevska je tudi področje Strug redko naseljeno,

saj živi na 5693 ha oz. 57 kvadratnih kilometrih le 641 prebivalcev (pred vojno nekaj več) ali 11 na km². S širšega geografskega vidika spada Dobropoljsko-struško področje pod Suho krajino. Struško polje ali dolina leži na približno 420 m nadmorske višine. To dolino obdajajo hribi in griči z višinami od 589 m (Hribka) do 964 m (Sv. Ana).

Suha krajina je pasivna pokrajina. Narava ni preveč radodarna. Energetskih virov in rudnih bogastev ni; primanjkuje tudi vode. Prometna in komunalna infrastruktura se je pričela razvijati šele pred nekaj leti, ko so se tu locirale mladinske delovne brigade, ki so delale v glavnem na programu vodovodnega omrežja in preskrbe z vodo, telefonije in popravila krajevnih poti.

Te okoliščine so tudi pogojevale način življenja pretežnega dela prebivalstva. To je bil bolj boj za obstanek, kot povprečen življenjski nivo in pa vizija boljše prihodnosti. Prebivalci so

se pred vojno bavili v glavnem s poljedelstvom, domačo obrtjo ter priložnostnim zaslužkarstvom, znana pa je bila tudi ogljarska obrt in apneničarstvo.

Vse te dejavnosti so terjale pridne, močne in žuljave roke. In te so bile v sleherni vasi in sleherni družini pa tudi pri slehernem prebivalcu Struške doline. Le pridne roke, vztrajnost in klubovalnost so bile pogoj, da se je tu ohranila naseljenost avtohtonega prebivalstva.

Čeprav v tej dolini ni bilo klasičnega proletariata, pa se je le oblikovala napredna in tudi razredna zavest med prebivalstvom, ko je našo dežele doletela katastrofa italijanske okupacije. Prebivalci so se odzvali glavnemu vodilu Osvobodilne fronte: vsi v boj za uničenje in izgon okupatorja. Že v zgodnji pomladi 1942 je imela osvobodilna fronta na področju Strug dobro organizirano mrežo terenskih odborov Osvobodilne fronte in osnovane oborožene borbene skupine aktivistov in partizanov (pri Kralju – sedaj gozdarjeva hiša in drugod). Mnogo mladih fantov je odšlo v partizane. Narodnoosvobodilna vojna in revolucija je tudi tu terjala mnoge žrtve med partizani, aktivisti in ostalim prebivalstvom. O tem priča spomenik, postavljen pred

osnovno šolo ter enako obeležje na pokopališču. Dolg seznam imen, vklesanih na marmorno ploščo, vgrajeno v obzidje izklesanega kamna, bo trajno pričal o borbenih, ponosnih in neuklonljivih ljudeh – Stružan- cih.

Spomenik je postavljen na vrtu osnovne šole v Strugah. Načrtovali, financirali in zgradili so ga prebivalci – Stružanci sami. Odkrili so ga 1958. leta.

Spomenik skrbno vzdržujejo krajski, zlasti šolska mladina. Z občasno je terjal, da so ga enkrat že temeljito prenovili.

Sedaj po dobrih štiridesetih letih osvoboditve se prebivalci sprašujejo, koliko se je podoba njihove doline spremenila in zboljšalo življenje. Naj tudi ta časopisna rubrika pove, da prebivalci niso zadovoljni s stanjem, ki vlada v tej dolini, ker niso v osnovi uresničena njihova pričakovanja. Devet avtobusnih zvez pelje iz Strug dnevno proti Ljubljani, proti Kočevju nobena. Res je, da so pridne roke sprejete in dobrodošle povsod, toda kdaj bodo te pridne roke lahko prijele za delo v domači občini – se sprašujejo mnogi Stružani – spraševali pa bi se tudi tisti, katerih imena so vklesana v spomenik padlim za svobodo.

Nace Karničnik

Navodila nabiralcem gozdnih proizvodov

Gozdno gospodarstvo Kočevje je 20. maja 1986 izdalo navodila o nabiranju stranskih gozdnih proizvodov. Trenutno so ta izdana za nabiranje lipovega cvetja, semena belega gabra in jelovih vej. Navodila so bila poslana gozdarskemu inšpektorju in v vednost zbiralnicam, SO in postajam milice na našem območju.

Nabiralci si morajo predhodno na sedežu TOZD gozdarstva, na območju katerega bodo nabirali lipovo cvetje ali ostale proizvode, pridobiti ustrezno izpolnjeno potrdilo. Le s tem se bodo izkazali v gozdu ob eventualni kontroli gozdnega nadzornika in na odkupni postaji, kjer blago brez potrdila ne sme biti sprejeto.

Dobrine gozda so neizmerne, če jih zmerno koristimo. Zato ne delajmo škode s prekomernim izkoriščanjem bogastva, ki nam ga ponuja narava. Poučimo o tem tudi druge. Z vzornim lastnim vedenjem do gozda bomo mogoče prispevali k ohranitvi zelenega bogastva.

Figar Marko

Gremo v kino

Spored filmskih predstav od 16. junija do 15. julija 1986

16. 17. **JOY–RADOST ŽIVLJENJA** franc. kanadski erotični, 90'
18. **LETA ODLOČITVE** slovenska drama, 87' FG
19. 20. **POLICAJ NA ROBU ZAKONA** franc. akcijska kriminalka, 106'
21. 22. **KONVOJ ŽENA** francoski pustolovski, 100'
23. 24. **OPERACIJA BANZAI** francoska komedija
25. **ŠTIRJE LETNI ČASI** ameriška komedija, 108'
26. 27. **TIHI ODMEV** ameriška grozljivka, 92'
28. 29. **ČLOVEK, IMENOVAN TRINITA** am. ital. vestern komedija, 95'
30. 1. **UNA** jugoslovanski erotični, 105'
2. **ZELIG** ameriška satira, 79'
3. 4. **SPECIALNI AGENT** francosko-nemški pustolovski, 95'
5. 6. **OBJEMI ME STRASTNO** ameriški glasbeni, 94'
7. 8. **ZABAVA PRI LARRYJU** angleška komedija, 98'
9. **HORVATOV IZBOR** jugoslovanska drama
10. 11. **ZADNJA VOJAKOVA NALOGA** ameriški akcijski, 100'
12. 13. **PODGANE** ameriška grozljivka, 93'
14. 15. **ZADNJA MOŽNOST** ameriška komedija, 87'

Glasilo »Kočevske novice« občinske konference SZDL Kočevje ureja uredniški odbor v sestavi: Mirica Dimitrijevič – predsednica, Vlado Gašparac – odgovorni urednik, Rudi Müller – glavni urednik in člani Cveto Arko, Viktor Dragoš, Slavka Janša, Danica Kaplan, Jože Lindič, Valentin Mavrin, Milan Mlakar, Ive Stanič, Tanja Svetličič in Danilo Skulj. Uredništvo: 61330 Kočevje, Ljubljanska 7 – telefon (061) 851-061. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo izhaja v nakladi 6100 izvodov. Grafična priprava in tisk TISKARNA Novo mesto. Glasilo je oproščeno temeljnega prometnega davka po sklepu komiteja SRS za informiranje št. 421-1/72.

Ena od disciplin na proizvodnem tekmovanju gozdnih delavcev – sekačev je kleščanje z motorno žago

Tekmovanje gozdarjev

5. junija je bilo na Melesu v Ribnici delovno proizvodno tekmovanje gozdnih delavcev – sekačev Gozdnega gospodarstva Kočevje in Posestva Snežnik iz Kočevske Reke.

Tekmovanje je kljub slabemu vremenu uspešno potekalo. Delavci – tekmovalci so v glavnem prikazali dobro obvladovanje strojev in tehniko dela. Za razliko od dela v gozdu se delu na poligonu pridruži še tekmovalni duh ter trema pred gledalci. Strogi sodniki tu merijo čas in beležijo napake ter na koncu določijo zmagovalce. Več kot zmaga pa pomeni tekmovalcem svečanje z znanci, tovariši in sodelavci. Tekmovanje je vedno zanimivo tudi za gledalce.

Najboljši pri gozdarjih –

sekačih so bili: Ivan Rovar (TOZD Jelenov žleb), Branko Rovar (TOK), Mijo Jurič (TOZD Jelenov žleb) in Ivo Šercer (Posestvo »Snežnik« Kočevska Reka). Ekipno pa so prva tri mesta zasedli: TOZD Jelenov žleb, TOK in Posestvo »Snežnik« Kočevska Reka. Najboljši vozniki gozdnih kamionov, ki se teh tekmovanj udeležujejo že tretje leto, pa so bili: Andrej Kavčič (TOZD TGV), Jože Naglič (Posestvo »Snežnik« Kočevska Reka) in Jože Kavran (TOZD TGV).

Najboljši gozdarji – sekači in vozniki, gozdnih kamionov bodo zastopali svoje delovne organizacije na republiškem tekmovanju na Bledu.

Janez Konečnik

Rezultat neodgovornih in nevzgojenih nabiralcev lipovega cvetja